

အိပ်မက်နိမိတ်ပေါင်းချုပ်

အောင်မြတ်ဦး

mgvob.com

အိပ်မက်နိမိတ်ပေါင်းချုပ်

အောင်မြတ်ဦး

Designed by Shwo Pye Tan

mgyoe.com

တန်ဖိုး	၂၂၁ ကျပ်
အုပ်ရေ	၅၀၀ အုပ်
ပထမအကြိမ်	၂၀၁၀ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ
မျက်နှာပုံ	ရဲရဲ
ထုတ်ဝေသူ	ဦးသိမ်းမင်း (၀၄၂၉၁) ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက် ၃၃၄၊ ၈ လမ်း၊ ၁၁ ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ပုံနှိပ်သူ	ဦးဝင်းကျော်ထွန်း (၀၇၉၅၈)၊ မုံရွေးပုံနှိပ်တိုက်၊ ၈၁/ခ၊ သံလွင်လမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
စာမူခွင့်ပြုအမှတ်	၄၀၁၂၀၀၀၉၀၉
အပုံခွင့်ပြုအမှတ်	၄၀၁၃၁၃၁၂၀၉

အောင်မြတ်ဦး ၁၃၅
 အိပ်မက်နိမိတ်ပေါင်းချုပ် / အောင်မြတ်ဦး။ - ရန်ကုန်၊ ပန်းရွှေပြည်စာပေ
 ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၉။
 ၁၉၂ - စာ ၁၂၂၅ x ၁၉ စင်တီမီ။
 (၁) အိပ်မက်နိမိတ်ပေါင်းချုပ်

အောင်မြတ်ဦး
အိပ်မက်နိမိတ်ပေါင်းချုပ်

အိပ်မက်သဘောတရားနှင့်
အိပ်မက်နိမိတ်ဖွင့်ဆိုချက်များ

ဒို့.တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့.အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့.အရေး
အချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့.အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုလိန်ဖိုး အလိုမပြင်ပါပဲများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို ခန့်ခွင့်ယှက်ဖျက်မိသော သူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခန့်ခွင့်ယှက်သောပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးစည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးစည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဝေဖန်ကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပိတ်ပင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှအတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ စိတ်ဝင်စားစွာစီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကိုဝန်တိုးနိုင်မှုစွမ်းဆောင်ရည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ ထက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

ထူမှုရေးဦးစည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တပြင်ပေးရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်ပြင်ပေးရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး ထက်ဝယ်များ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်ပြင်ပေးရေး

မာတိကာ

နိဒါန်း၊ သို့မဟုတ်

ကျွန်တော်နှင့် နိမိတ်မြင်အိပ်မက်များ ... ၁၇

၁။ အိပ်မက်မက်ခြင်းအကြောင်း ... ၂၁

၂။ အိပ်မက်မက်ခြင်းနှင့် ချင့်ချိန်စဉ်းစားသင့်သည့်အချက်များ ... ၂၄

၃။ အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်သည့် အယူအဆများ ... ၂၇

၄။ ရှေးရိုးစဉ်လာ အိပ်မက်အကျိုးပေးပုံ အယူအဆများ ... ၂၉

- ကျမ်းစာအဆိုနှင့်မူကွဲများ

၁ - ဓာတုက္ခောဘမက်ခြင်း ... ၃၁

၂ - အနုဘူတပုဗ္ဗမက်ခြင်း ... ၃၁

၃ - ဒေဝတာဝသံတာရမက်ခြင်း ... ၃၁

၄ - ပုဗ္ဗနိမိတ္တမက်ခြင်း ... ၃၂

အပိုင်း - ၁

ကျမ်းဂန်များမှပြဆိုသည့် အိပ်မက်နိမိတ်များ ... ၃၃

၅။ နိပါတ်တော်လာ အိပ်မက်နိမိတ်များ ... ၃၅

နိမိတ်အိပ်မက် ၁၆ ချက် ... ၃၅

၆။ နိပါတ်တော်လာ အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ပုံများ ... ၃၆

 က - မဟာသုပိလဇာတ်တော်လာ
 အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ပုံများ ... ၃၆

 ခ - စူဠကလိဂီဇာတ်တော်လာ
 အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ပုံ ... ၄၀

၇။ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး၏ အိပ်မက် ... ၄၃

 မင်းကြီးမြင်မက်သည့်အိပ်မက်၏ လက္ခဏာများ ... ၄၄

 သေနကအမတ် အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ယူပုံနှင့် အကျိုးဆက် ... ၄၅

၈။ မဒ္ဒိဒေဝီ၏အိပ်မက် ... ၄၈

၉။ သီရိမဟာမာယာဒေဝီ၏အိပ်မက် ... ၅၁

 ၁။ ဘုရားအလောင်း၏အိပ်မက်ကြီး ၅ ပါး ... ၅၃

 ၂။ မင်းဧကရာဇ်တို့၏အိပ်မက်များ ... ၅၇

အပိုင်း - ၂

အိပ်မက်နိမိတ်ကျမ်း သို့မဟုတ်

ခေတ်သစ်အိပ်မက်တိတ္ထိကျမ်း

၁၂။ အိပ်မက်မက်ခြင်းအမျိုးမျိုး ... ၆၇

၁၃။ အိပ်မက်မက်သည့်အခါများနှင့် မူကွဲများ ... ၆၈

၁၄။ အိပ်မက်မကောင်း ပျောက်အောင်ကုနည်းနှင့် မူကွဲများ ... ၇၀

၁၅။ အကွရာစဉ် အိပ်မက်နိမိတ်အဟောများ ... ၇၁

အပိုင်း - ၃

ဂျစ်ပစီအိပ်မက်နိမိတ်၊ သို့မဟုတ်
 အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အိပ်မက်နိမိတ်များ ... ၁၃၇

၁၆။ အိပ်မက်ပုံစံနှင့် အယူအဆများ ... ၁၃၉

၁၇။ အိပ်မက်နှင့် အိပ်မက်အမျိုးအစား ... ၁၄၂

၁၈။ အဓိပ္ပာယ်ရှိသောအိပ်မက်နှင့် နိမိတ်အဖွင့် ... ၁၄၅

အပိုင်း - ၄

အစ္စလာမ်လောကီအိပ်မက်နိမိတ်ကျမ်း ... ၁၇၇

၁၉။ အိပ်မက်မှန်ရာ၊ မမှန်ရာ နေ့ရက်များ ... ၁၇၉

၁ - ကောင်းကင်နှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၀

၂ - မြေကြီးနှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၁

၃ - ရေနှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၂

၄ - မြို့ရွာအဆောက်အအုံနှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၃

၅ - သစ်ပင်၊ အသီးအပွင့်နှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၄

၆ - ကုန်းတိရိစ္ဆာန်နှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၄

၇ - ရတနာနှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၅

၈ - အိမ်ထောင်မှုပစ္စည်းနှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၆

၉ - စားခြင်းသောက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သည့် အိပ်မက်အဖွင့် ... ၁၈၆

၁၀ - အထွေထွေအိပ်မက်များအဖွင့် ... ၁၈၇

၂၀။ အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်၍ သိပ္ပံနိမိတ်ပညာရှင်များ- ... ၁၉၀

* ကျမ်းကိုးစာရင်း- ... ၁၉၁

- ရတနာ ၃ ပါး
- အနန္တောအနန္တ ၅ ပါးနှင့်
- ဘဝတစ်ကွေ့ ခဏတွေ့ရသော
 - ထမင်းတစ်လုတ် ကျွေးခဲ့ဖူးသူ၊
 - ရေတစ်မူတ် တိုက်ခဲ့ဖူးသူ၊
 - စကားတစ်ခွန်း ညွှန်းဆိုခဲ့ဖူးသူများနှင့်
 - ချစ်သူ၊ မုန်းသူတို့အား
ထာဝရဂါရဝဖြင့်

နိဒါန်း
သို့မဟုတ်
ကျွန်တော်နှင့် အိပ်မက်နိမိတ်များ

၁

ကျွန်တော်သည် မောင်မောင်မြင့်အေး (ရောင်ပြန်)၏ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်မှုကြောင့် အတိတ်နိမိတ်တဘောင်အကြောင်းများအား အတော်များများ ရေးဖြစ်ခဲ့၏။ ယင်းသို့ရေးဖြစ်ရာတွင် နိမိတ်နှင့်ပတ်သက်သည့် အိပ်မက်နိမိတ် အကြောင်းများအား အလိုလိုလေ့လာမိလျက်သား ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

စင်စစ်မူ အိပ်မက်အကြောင်းသည် စိတ်ဝင်စားဖွယ် အကြောင်းတစ်ခုပင်။ ထိုကြောင့် အိပ်မက်အကြောင်းအား စူးနစ်စွာလေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်ကို ဝန်ခံရမည်။ အိပ်မက်အကြောင်း အတော်များများကိုလည်း မဂ္ဂဇင်းတွင် အလျဉ်းသင့်သလို ရေးသားဖြစ်ခဲ့၏။

ယင်းအိပ်မက်အကြောင်းများအား တစ်နေ့တွင် စာတစ်စောင်ပေတစ်ဖွဲ့ အဖြစ်ရေးမည်ဟုလည်း စဉ်းစားဆုံးဖြတ်မိခဲ့သည်။

၂

ကိုသစ်၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် နိမိတ်တဘောင်ကို ရေးသားဖြစ်ခဲ့ပြီး ထိုစာအုပ်အား ပင်မြင့်မာလာ စာပေတိုက်မှ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခဲ့သည့်အခါ ပေါက်ပေါက်၏ တိုက်တွန်းမေတ္တာရပ်ခံမှုကြောင့် ဖြည့်စွက်ချက်အနေနှင့် အိပ်မက်နိမိတ်ကျမ်းအား ဖြည့်ဆည်းရေးပေးဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုစာအုပ်ထွက်ခဲ့သည့်အခါ ပရိသတ်တို့ထံမှ ‘အိပ်မက်နိမိတ်ကျမ်း’ သီးခြားရေးသားပေးရန် တောင်းဆိုသံများကို ကြားခဲ့ရ၏။

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် ‘အိပ်မက်နိမိတ်ကျမ်း’ တစ်စောင် ရေးသားလိုသည့် ဆန္ဒရှိသော်လည်း အထွေထွေမအားလပ်မှုများကြောင့် မရေးဖြစ်ခဲ့။

ကျွန်တော်သည် စာပေသုတေသီတစ်ဦးပီပီ အိပ်မက်နိမိတ်နှင့်ပတ်သက် သည့်အကြောင်းများကိုသာ စုဆောင်းရင်း ရေးဖြစ်ချိန်ကိုစောင့်ခဲ့၏။

၃

ဤ ‘အိပ်မက်နိမိတ်ပေါင်းချုပ်’ သည် ကျွန်တော့်ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်၏။ ထိုစာအုပ်ရေးဖြစ်ရန် တိုက်တွန်းပြီး အစစ အကူအညီပေးခဲ့သည့် စာရေးဆရာ ကိုရွှေသိမ်းမင်း (ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်)အား အထူးကျေးဇူးတင်ရပေမည်။

ဤစာအုပ်ရေးဖြစ်သည်မှာ ကိုရွှေသိမ်းမင်း၏ကျေးဇူးကြောင့် ဖြစ်၏။ အိပ်မက်နိမိတ်ကျမ်းရေးသားရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည့်၊ အကြံပြုခဲ့သည့် စာဖတ် ပရိသတ်တို့အားလည်း ကျေးဇူးအနန္တဖြင့်

စာဖတ်သူတို့၏ အကြံပြုဝေဖန်မှုကို ကြိုဆိုလျက်.....

စာဖတ်သူတို့ရဲ့

အောင်မြတ်ဦး

၃/၂/၀၉

၃၇.က. မန္တလေးလမ်း, ၁၁ ရပ်ကွက်

လှိုင်သာယာမြို့

အိပ်မက်နိမိတ်ပေါင်းချုပ်

အောင်မြတ်ဦး

၁- အိပ်မက်မက်ခြင်းအကြောင်း

ဤလောက၌ အိပ်မက်နှင့်ကင်းသူ ဟူ၍မရှိနိုင်။ လူနှင့်အိပ်မက်သည် အစဉ်အမြဲ ယှဉ်တွဲဆက်စပ်နေသည်ဟု ဆိုရမည်။ လူတိုင်းသည် အိပ်မက် မက်ဖူးကြ၏။

အိပ်မက်၏ပုံရိပ်သည် ပကတိဖြစ်စဉ်နှင့် တူ၏။ ကောင်းသောအိပ်မက် မြင်မက်လျှင် ‘ညက အိပ်မက်ကောင်းလိုက်တာ။ သိပ် မင်္ဂလာရှိတာပဲ’ ဟုအားပါး တရပြောကြ၏။ အိပ်မက်မကောင်းလျှင် စိုးထိတ်နေတတ်၏။

ထိုအတူ ‘အိပ်မက်ကောင်းကို ဘယ်နေရာတွင် မပြောရ’ ဟု ပညတ်ချက် များလည်း ရှိ၏။ အိပ်မက်အကြောင်းအရာက များပြားသလို၊ အိပ်မက်၏ အယူအဆ၊ အတွေးအမြင်များကလည်း များပြားလှ၏။

တချို့က အိပ်မက်အကြောင်းပြောပြီး ‘ဘာဖြစ်သလဲဟင်’ ဟုမေးတတ်ကြ၏။ အိပ်မက်ကောင်းလျှင် ကောင်းနိမိတ်ယူပြီး ပီတိဖြစ်ကြ၏။ အိပ်မက်နိမိတ် ဟုစွဲမှတ်ယူကြ၏။

အိပ်မက်တိတ္ထိကျမ်းများ၌ အိပ်မက်သဘော များစွာပါ၏။ ပုံသေသော နည်း တွေရှိသည်။ ဤကျမ်းပါဟောချက် မှန်၊ မမှန်ဟူသည်ကား ကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ဖြင့် သုံးသပ်ရမည့်အရာ ဖြစ်၏။ သို့သော် အိပ်မက်တိတ္ထိကျမ်းများ၌ အသုံးချ ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ သဘောထား ဟောချက်များပါသည်ကိုမတွေ့ရချေ။

သို့စေကာမူ အိပ်မက်တွင် ခေတ်ပေါ်ပစ္စည်းပစ္စယများပါ ပါဝင်
မက်သည်မှာ အထင်အရှားရှိ၏။

“အိပ်မက်ကို ဘာကြောင့်မက်တာလဲ”

သည်မေးခွန်းကို အိပ်မက်မက်သူတိုင်း မေးတတ်ကြ၏။ သည်မေးခွန်း
သည် အိပ်မက်မက်သူတိုင်း ဖြေကြည့်ဖို့လိုသည့် မေးခွန်းဖြစ်၏။ ယေဘုယျအား
ဖြင့်မူ အိပ်မက်မက်ခြင်းတွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှိကြောင်းကို တွေ့ရ၏။

အိပ်မက်သုတေသီတို့က အိပ်မက်မက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့်

က - အစာမကြေ၍မက်ခြင်း

ခ - သွေးဒေါသ, သလိပ်ဒေါသဖြင့်မက်ခြင်း

ဂ - နတ်တို့၏လှည့်စားမှုဖြင့် မက်ခြင်း

ဃ - ရှေးဖြစ်မည့်နိမိတ်ကို နတ်တို့နှိုးဆော်သဖြင့်မက်ခြင်း - စသည်
ဖြင့် ဖွင့်ဆိုအဆိုပြုကြ၏။ ထို့အတူ အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်၍ လေ့လာလျှင်
အိပ်မက်မက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်အတူ ကာလပိုင်းခြားမှုများ ရှိနေသည်ကိုလည်း
သတိပြုရမည်။

အိပ်မက်မက်ခြင်းတွင် ကာလ ၃ ပါး ပိုင်းခြားမှုရှိ၏။

၁ - အတိတ်ကို အာရုံပြု၍မက်ခြင်း

၂ - ပစ္စုပ္ပန်ကို အာရုံပြု၍မက်ခြင်း

၃ - အနာဂတ်ကို အာရုံပြု၍မက်ခြင်း - ဟုဖြစ်၏။

စင်စစ်မူ အိပ်မက်ထူးခြားမှုများ ရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ အံ့ဩစိတ်ဝင်စား
ဖွယ်များနေ၏။ ထိုအိပ်မက်တွင်း၌ သိပြီးကြားပြီးသည့်ကိစ္စများ များပြား
နေတတ်၏။ နေ့လယ်ကတွေ့ခဲ့သည့်ကိစ္စ၊ မကြာမီက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့်အတူ
ငယ်စဉ်က ကိစ္စ၊ မိဘ, အဆွေအမျိုးများ အတိတ်ဘဝဟောင်းမှ ဖြစ်ခဲ့သည့်
အဖြစ်အပျက်များအထိ ပါဝင်တတ်၏။

အိပ်မက်မက်ခြင်းသည် စိတ်စွဲ၍မက်သည်လည်း ရှိ၏။ မရည်ရွယ်ဘဲ စိတ်သဘောအရ အာရုံပြု မက်သည်လည်း ရှိ၏။ သို့သော် စိတ်စွဲ၍မက်သည့် အိပ်မက်ကမူ သိသာလှ၏။

နေခင်းကအဖြစ်အပျက်များကိုပင် အိပ်မက်ထဲ၌ ပြန်တွေ့ရ၏။

မည်သို့ဆိုစေ၊ အိပ်မက် ဟူသည် ပကတိ အစစ်အတိုင်းမက်သည် မဟုတ်။ အဖြစ်မှန်တစ်ဝက်နှင့် ထူးဆန်းသော၊ သဘာဝမတူညီသော ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲခြင်းများ ရောယှက်ကာ မက်တတ်သည့်သဘောရှိသည်ကို လေ့လာ တွေ့သိခဲ့ရ၏။

၂- အိပ်မက်မက်ခြင်းနှင့် ချင့်ချိန်စဉ်းစားသင့်သည့်အချက်များ

အိပ်မက်၏ဖြစ်စဉ်များသည် အစဉ်အမြဲ ရိုးစင်းခြင်းနှင့် ဆန်းကြယ်ခြင်း ယှဉ်နေသည်မှာ ဓမ္မတာပင်။

အိပ်မက်ထဲ၌ လက်နက်စွဲကိုင်၍ ရန်သူနှင့် သူနိုင်ကိုယ်နိုင် ယှဉ်ပြိုင် နေခဲ့သည်လည်း ရှိ၏။

အိပ်မက်ထဲ၌ အသူတရာချောက်ထဲ ပြုတ်ကျပြီး လန့်နိုးခဲ့သည်လည်း ရှိ၏။

အိပ်မက်ထဲ၌ ရွှေငွေရတနာရပြီး လန့်ကာ ပိတ်ဖြစ်ခဲ့သည်လည်း ရှိ၏။

အိပ်မက်ထဲ၌ အံသွားကျွတ်ခြင်း၊ ဆံပင်အဖြတ်ခံရခြင်း၊ သူတစ်ပါးက တုတ်၊ ဓား လက်နက်ဖြင့် ထိုးခုတ်သည်ကိုခံရခြင်း စသည်တို့လည်း ရှိနေတတ်၏။

မည်သို့ဆိုစေ၊ အိပ်မက်မက်သူတိုင်းသည် အိပ်မက်မက်ပြီး အိပ်ရာမှ နိုးလျှင် အိပ်မက်နိမိတ် ကောက်ကြ၏။

အိပ်မက်နိမိတ် ကောက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လေ့လာလျှင် အိပ်မက်နိမိတ် သဘော ဖွင့်ဆိုသူများ၏ အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ယူပုံနှင့်ပတ်သက်၍ အချို့က အတွေ့အကြုံနှင့်နိမိတ်ကောက်ယူကြပြီး၊ အချို့က အိပ်မက်တိတ္ထိကျမ်းက ပုံသေနည်းများဖြင့် ဖွင့်ဆိုကြ၏။

ထို့ကြောင့် အိပ်မက်များနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့်အိပ်မက်က မှန်သည်၊ မည်သည့်အိပ်မက်က မှားသည် ဆိုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အတိအကျဆုံးဖြတ်ရ ခက်လှ၏။

ပညာရှိများကမူ အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်၍ လူတိုင်းသည် ဘုရားဟောမှ လွဲ၍ မည်သည့်အိပ်မက်ကိုမျှ အတည်ယူခြင်း မပြုသင့်။ ယုံကြည်မှု၊ မလွန်ကဲသင့် ဟု လမ်းညွှန်ခဲ့ကြ၏။

ယင်းကဲ့သို့ပင် လူတိုင်းသည် အိပ်မက်တစ်ခု မက်ပြီဆိုသည်နှင့် ထို အိပ်မက်နှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်သည်ဟု ဆို၏။ စဉ်းစားဆင်ခြင် ရမည့်အကြောင်းများလည်း ရှိပေသည်။ ယင်းတို့ကား.....

- ၁- အိပ်မက်မက်သူ၏ ကျန်းမာရေးကောင်း၊ မကောင်း
- ၂- အိပ်မက်မက်သူ၏ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်း၊ မကောင်း
- ၃- မေတ္တာဘာဝနာပွားတတ်သူ၏ အိပ်မက်ဟုတ်၊ မဟုတ်
- ၄- လောဘ၊ ဒေါသကြီးသူသည် အိပ်မက်ကသောင်းကနင်း မက် တတ်၏။
- ၅- သီလ၊ သမာဓိရှိသူ၏အိပ်မက်သည် အမှန်နှင့် နီးစပ်၏။
- ၆- အိပ်မက်မက်တိုင်း အတိတ်ကောက်ဖို့ မလို။
- ၇- စင်ကြယ်လွတ်မြောက်သူတို့သည် အိပ်မက်မက်ရိုး မရှိ။
- ၈- အိပ်မက်ကို အတိတ်ကောက်၍ ယတြာမချေသင့်။
- ၉- မောဟရှိသူသည် အိပ်မက် မက်၏။
- ၁၀- အိပ်မက်ကို ယုံကြည်ကိုးစားလွန်းခြင်းကြောင့် အကုသိုလ် ဖြစ် နိုင်၏။

စသည်တို့ဖြစ်ပြီး၊ ကျန်အချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ အိပ်မက်သုသေတီ တို့၏ ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းချက်များသည် အထူးသတိပြုဖွယ်ရာ ဖြစ်၏။

ဖွင့်ဆိုချက်များက...

အိပ်မက်မက်သူ ကျန်းမာရေးကောင်း၊ မကောင်း ဆိုသည်မှာ အကယ်၍ အိပ်မက်သူသည် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာခံစားနေရမည်ဆိုလျှင် သူသည် အိပ်မက်ကောင်းများ မက်မည်မဟုတ်။ အိပ်မက်ဆိုးများသာ မက်နေလိမ့်မည်။

အကယ်၍ အကြင်သူသည် နှလုံးသွေး မတည်ငြိမ်ဘဲ စိတ်ကယောက်ကယက်ဖြစ်နေပါလျှင် ထိတ်လန့်ဖွယ်အာရုံများ ပူးကပ်နေပြီး ကစဉ့်ကလျား အိပ်မက်များ မက်တတ်၏။ ယင်းသို့မက်ရခြင်းသည် သွေးသား မညီညွတ်ခြင်း၊ စိတ်အားနည်းညှိုးငယ်နေသဖြင့် အိပ်မက်ဆိုးများ မက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုသို့အိပ်မက်ဆိုးများ မြင်မက်ခြင်းမှပပျောက်စေရန် သရဏဂုံ ပွားများခြင်း၊ ဘုရားဂုဏ်တော် ရွတ်ဆိုခြင်း၊ သတ္တဝါတို့အား မေတ္တာ ပို့ခြင်းဖြင့် အိပ်မက်ဆိုးများ ပပျောက်နိုင်သည်ဟု ရှေးသူဟောင်းတို့ အဆိုပြုကြ၏။

အိပ်မက်မက်သူသည် ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းသူဖြစ်ငြားအံ့။ စိတ်တည်ငြိမ်မှု မရှိ၊ တည်ကြည်သည့် သမာဓိလည်း မရှိ၊ လောဘ၊ ဒေါသတို့၏အာရုံများဖို့သာ ရှိ၏။ ထိုသူများမက်သည့် အိပ်မက်သည် ပြောင်လက်သည့်ပစ္စည်းများ၊ လိုချင်ရာများကိုသာ မက်တတ်သဖြင့် အတိတ်ကောက်ယူလျှင် အချည်းနှီးသာဖြစ်မည်။

မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများတတ်သူသည် စိတ်ကြည်လင်၏။ သောက ယုန်နွယ်သည့်စိတ်မရှိ။ ပရစိတ် များသဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ နည်း၏။ ထိုသူများသည် ကြည်လင်သည့်နိမိတ်ကို ဖြစ်စေသည့်အိပ်မက်များကို မက်တတ်၏။

လောက၌ အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်၍ အလိုရမ္မက်မဖြစ်တတ်သူသည် အိပ်မက်ကောင်းကို မက်တတ်၏။

၃- အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်သည့် အယူအဆများ

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ရှေးရိုးစဉ်လာကို လက်ခံယုံကြည်သူများပီပီ အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်သည့် ရှေးရိုးစဉ်လာအရ အယူအဆအမျိုးမျိုး ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

‘ဇေဗုဒ္ဓါပေါ၊ လကျာတောင်ကျွန်း၊ နိမိတ်ထွန်းသည့် ကျွန်း’ ဟု စကားရှိသည့်အတိုင်း အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်၍ အတိတ်နိမိတ်ကောက်သည့် အယူအဆလည်း ရှိကြ၏။

အတွေးအမြင်ရှိသူများက အိပ်မက်နိမိတ် ကောက်ရာတွင်

၁ - သွေးလေမညီညွတ်မှုကြောင့်မက်ခြင်း

၂ - စိတ်ချောက်ချားမှုကြောင့်မက်ခြင်း

၃ - ရှေးကကျင်လည်ဖူးသည်ကို စွဲ၍မက်ခြင်း

၄ - နတ်တို့လှည့်စားမှုကြောင့်မက်ခြင်း - စသည့်အကြောင်းများကို

ပယ်၍ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးကို ပေးသည့် အိပ်မက်မျိုးများ၌ နိမိတ် ကောက်ယူလေ့ ရှိကြ၏။

အိပ်မက်မက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ‘မိလိန္ဒပဉ္စာ’ ၌ အိပ်မက်မြင်မက်သူ ၆ ယောက်အကြောင်းအား ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ယင်းတို့မှာ-

၁ - လေနာရှိသူ (ဝါတိက)

၂ - သည်းခြေပျက်သူ (မိတ္တက)

၃ - သလိပ်ပျက်သူ (သေမိက)

၄ - ငန်းသိန္နီပါတ်စွဲသူ

၅ - နတ်တို့ဖြားယောင်းသူ (ဒေဝတောဝသံတာရ)

၆ - နိမိတ်ထင်သူ (ပုဗ္ဗနိမိတ်)

စသည်တို့ဖြစ်၏။ ထို ၆ ယောက်အနက် နိမိတ်ကောက်ရသူမှာ နိမိတ်ထင်သူတစ်ဦးသာရှိ၏။ ထိုသူမျိုးမက်သည့် အိပ်မက်သည်သာ နိမိတ်ကောက်၍ရသည့် အိပ်မက်မျိုးဖြစ်၏။

မြန်မာတို့သည် အိပ်မက်ကောင်းလျှင် ထိုအိပ်မက်အား နိမိတ်ကောက်၍ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုခြင်း၊ အလှူဒါနပြုခြင်းများပြုလျက်၊ အိပ်မက်အကျိုးခံစားရမည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

ထို့အတူပင် မကောင်းသောအိပ်မက်အား မက်လျှင်မူ မကောင်းကျိုးတို့အား မခံစားရအောင် အောက်ပါအစီအရင်များ ပြုလုပ်ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။
ယင်းတို့ကား...

၁ - ပရိတ်ရေနှင့် ပရိတ်တရားတော်ကိုရွတ်ဖတ်ပြီး ဦးခေါင်းကို ဆေးကြောခြင်း။

၂ - ထီး၊ တံခွန်၊ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ဘုရားစေတီတို့၌ ပူဇော်ကန်တော့ခြင်း။

၃ - ဗောဓိညောင် ထောက်ခြင်း။

၄ - မကောင်းသောအိပ်မက် မက်သည်ဟုသိသည်နှင့် နံနက်စောစော ထပြီး တတ်သိနားလည်သည့် မိဘ၊ ဆရာသမား၊ ရဟန်းသံဃာတို့အား ပြောဆိုလျှောက်ထားရမည်။

၅ - မိမိအား အိပ်မက်လာရောက်ပြောဆိုသူအား 'ဆရာသမား၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို သက်ရှည်ကျန်းမာပါစေ' ဟု ဇေယျတုမင်္ဂလာပြုပေးပြီး၊ တတ်အားသမျှလှူဒါန်းလာသည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်းအား ခံယူပြီး အိပ်မက်ကောင်းမက်သူထံမှ အိပ်မက်ကို ဝယ်ယူရမည်။ ။ စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်ပါက မကောင်းသောအိပ်မက်

၏ဆိုးကျိုးကို မခံစားရ ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

၄- ရှေးရိုးစဉ်လာ အိပ်မက်အကျိုးပေးပုံ အယူအဆများ

ရှေးရိုးစဉ်လာအရ မြန်မာအတော်များများသည် အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးမှုရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ထို့အတူ အိပ်မက်အကျိုးပေးပုံသည်လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူညီဘဲ အယူအဆကွဲပြားမှုရှိသည်ဟု နားလည်ထားကြ၏။

က - ကျမ်းဆရာတစ်ဦး၏အဆို

- ၁ - ညဉ့်ဦးမက်သည့်အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်၍ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုး တို့သည် ချက်ချင်းမခံစားရ။ ၂၂ နှစ်ကြာမှ အကျိုးအပြစ် ရှိသည်။
- ၂ - သန်းခေါင်ယံမရောက်မီမက်သည့်အိပ်မက်၏ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်း ကျိုးကား ၁၂ နှစ်ကြာမှ အကျိုးပေးတတ်၏။
- ၃ - သန်းခေါင်ယံကျော် သန်းလွဲအချိန်တွင်မက်မှု အိပ်မက်အကျိုးအား ၁ နှစ်ကြာမှ ခံစားရ၏။
- ၄ - မိုးသောက်ယံတွင်မြင်မက်မှု ထိုအိပ်မက်သည် ၁ လအတွင်း အကျိုးပေးတတ်သည်။

အခြားကျမ်းဆရာတစ်ဦး၏အဆို

- ၁ - ညဉ့်ဦးယံမက်သော် အိပ်မက်သည် ၃ နှစ်ကြာမှ အကျိုးပေး၏။
- ၂ - သန်းခေါင်ယံမက်သော် ၂ နှစ်ကြာမှ အကျိုးပေးတတ်၏။
- ၃ - မိုးသောက်ယံမက်သော် ၇ ရက်အတွင်း အကျိုးပေး၏။

(အခြား) ကျမ်းဆရာတစ်ဦး၏အဆို

- ၁ - ညဉ့်ဦးယံမက်သော် ၁ နှစ်ကြာမှ အကျိုးပေး၏။
- ၂ - သန်းခေါင်ယံမက်သော် ၁ လခွဲကြာမှ အကျိုးပေးတတ်၏။

၃ - သန်းလွဲမက်သော် ၇ ရက်ကြာ အကျိုးပေး၏။

၄ - မိုးသောက်ယံမက်သော် ၁ လမှာ အကျိုးပေး၏။

ယင်းသို့အိပ်မက်နှင့်ပတ်သက်၍ မက်ချိန်နှင့်အကျိုးပေးပုံအချိန်ကာလအား သတ်မှတ်ပြသကဲ့သို့၊ အိပ်မက်တွင် နေ့အလိုက် အကျိုးပေးမှုများ ရှိနေသည်ကိုလည်း ကျမ်းဆရာတို့က ညွှန်ပြခဲ့၏။

၁ - တနင်္ဂနွေနေ့မက်လျှင် မယားကို အကျိုးပေး၏။

၂ - တနင်္လာနေ့မက်လျှင် အဆွေအမျိုးကို အကျိုးပေး၏။

၃ - အင်္ဂါနေ့မက်လျှင် အမိအဖကို အကျိုးပေး၏။

၄ - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မက်လျှင် သားသမီးကို အကျိုးပေး၏။

၅ - ကြာသပတေးနေ့မက်လျှင် အဆွေခင်ပွန်းကို အကျိုးပေး၏။

၆ - သောကြာနေ့မက်လျှင် ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်ရှိ သတ္တဝါကို အကျိုးပေး၏။

၇ - စနေနေ့မက်လျှင် ကိုယ့်အတွက် ဟုယူဆကြ၏။

အိပ်မက်မက်ခြင်းအကြောင်း ၄ ပါး

အိပ်မက်မက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အိပ်မက်သုတေသီတို့က အိပ်မက်၏ အကျိုးပေးသက်ရောက်မှု မည်မျှများပြားစွာ ရှိနေစေကာမူ၊ အိပ်မက်မက်ခြင်း အကြောင်းကမူ ၄ မျိုးသာရှိသည်ဟု ဆိုမိန့်၏။

ထို ၄ မျိုးကား...

၁ - ဓာတုက္ခောဘမက်ခြင်း

၂ - အနုဘူတပုဗ္ဗမက်ခြင်း

၃ - ဒေဝတောဝသံတာရမက်ခြင်း

၄ - ပုဗ္ဗနိမိတ္တမက်ခြင်း - စသည်တို့ဖြစ်၏။

ယင်း အိပ်မက်မက်ခြင်း ၄ ပါးအား အကျယ်ချဲ့ရလျှင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရ၏။

၁- ဓာတုက္ခောဘမက်ခြင်း

တောင်ပေါ်မှကျခြင်း၊ ခြေလွတ်လက်လွတ် မဆွဲမကိုင်မိဘဲ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲအေးခနဲဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ခွေး၊ ဘီလူး၊ ကြောက်မက်ဖွယ် တစ္ဆေသရဲများ အကိုက်ခံရသည်ဟု မြင်မက်ခြင်း စသည်ဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်အိပ်မက်များ မြင်မက်ခြင်းသည် 'ဓာတုက္ခောဘမက်ခြင်း' မည်၏။

၂- အနုဘူတပုဗ္ဗမက်ခြင်း

ရှေးကနေဖူးသည့်အရပ်၊ ရှေးကလေ့ကျင့်ဖူးသည့်အလုပ်အကိုင်၊ အတွေ့အကြုံ၊ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်အတိုင်း ပြောဆိုသွားလာခြင်း စသည်တို့အား အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်းသည် အနုဘူတပုဗ္ဗမက်ခြင်းဖြစ်၏။

ရှေးကအတွေ့အကြုံ၊ အလေ့အကျင့်ကြောင့် စိတ်စွဲ၍မက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၃- ဒေဝတောဝသံတာရ မက်ခြင်း

မိမိ၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော နတ်၊ ရန်သူဖြစ်ခဲ့ဖူးသော နတ်တို့သည် အကျိုးပြုလိုခြင်း၊ အပြစ်ပြုလိုခြင်းတို့ကြောင့် အထူးထူးသော နှစ်သက်ဖွယ်အာရုံကို ပြုကြ၏။

ထိုကဲ့သို့ အာရုံအမျိုးမျိုးစိတ်တွင်ပေါ်လာလေအောင် နတ်တို့ ဆောင်ပြသောအိပ်မက်ကို ဒေဝတောဝသံတာရ 'နတ်တို့လှည့်ဖြား၍ မက်ခြင်း' မည်လေ၏။

၄- ပုဗ္ဗနိမိတ္တမက်ခြင်း

မိမိပြုခဲ့သောကောင်းမှုကံ၊ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဖြစ်လိုသောကြောင့် နိမိတ်အဖြစ် အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားမြင်မက်သည့် အိပ်မက် ၅ ပါး၊ ကောသလမင်းမြင်မက်သည့် အိပ်မက် ၁၆ ချက်၊ မယ်တော် မာယာ၏ ဘုရားအလောင်းပဋိသန္ဓေနေအံ့သောငှာ မက်သော အိပ်မက် စသည်တို့သည် ရှေးဖြစ်မည့်အကြောင်းများအား ပြလိုသောကြောင့် မက်သောအိပ်မက်များ ဖြစ်သည်။

အပိုင်း ၁

ကျမ်းဂန်များမှပြဆိုသည့် အိပ်မက်နိမိတ်များ

၅- နိပါတ်တော်လာ အိပ်မက်နိမိတ်များ

နိမိတ်အိပ်မက် ၁၆ ချက်

တစ်နေ့သ၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အထံသို့ ကောသလမင်းကြီး အဖူးအမြော် ဝင်၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ယခင်ကလည်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအထံသို့ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် အဖူးအမြော်ဝင်တတ်သူဖြစ်၏။ ရှိခိုးပူဇော် ကော်ရော်၏။ ဆရာနှင့် ဒကာပီသစွာ ရိုသေ၏။

ယခုအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာထံသို့ မင်းကြီး ဖူးမြော်ဝင်ခဲ့သည်မှာ ရှိခိုး ကော်ရော်ရုံသက်သက် မဟုတ်။ မင်းကြီး၏ စိတ်ဝမ်းတွင် အကြောင်းတစ်ခု ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းက တခြားမဟုတ်။

မင်းကြီးသည် အကာလ ညအခါ သလွန်ညောင်စောင်းတွင် လက်ယာနံ စောင်းကာ စက်တော်ခေါ်စဉ် အိပ်မက်စဉ် ၁၆ ချက်ကို မြင်မက်၏။ ထိုအိပ်မက် ဆုံး၍ လန့်နိုးလျှင် သိလိုစိတ် ပြင်းထန်ခဲ့၏။

အိပ်မက်သည် သာမန်အိပ်မက် မဟုတ်နိုင်။ နိမိတ်ပြအိပ်မက်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးတောဆင်ခြင်၏။ ထိုကြောင့် နံနက်မိုးသောက် အလင်း ရောက်လျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာထံသို့ သုတ်သုတ်ပျာပျာဖူးမြော် ဝင်၏။

ညက မြင်မက်သည့်အိပ်မက်စဉ် ၁၆ ချက်ကို တစ်ချက်ချင်း မေးလျှောက်၏။ ထိုအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓက အိပ်မက်နိမိတ်ကို ဖြေကြား၏။

၆- နိပါတ်တော်လာ အိပ်မက်နိမိတ် ကောက်ပုံများ

နိမိတ်ကောက်ယူမှု ပညာစွမ်းသည် ရှေးရိုးစဉ်လာပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထက်တွင် ထင်ရှားသည့် ကောသလအိပ်မက် ၁၆ ချက်သည် ဗုဒ္ဓ၏ အိပ်မက်နိမိတ်ဖြေကြားချက်များပင်တည်း။

သမိုင်းကိုပြန်ကြည့်လျှင် နိမိတ်ကောက်ပညာရပ်သည် ဗုဒ္ဓမပွင့်မီ ကတည်းက စဉ်ဆက်မပြတ် အသုံးပြုခဲ့သည့် ပညာစွမ်းဟု ယူဆရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗုဒ္ဓ၏ ဖြစ်တော်ပေါင်း ဟုဆိုရမည့် ၅၅၀ နိပါတ်တော် တွင်လည်း ဖြစ်စဉ်အိပ်မက်များကို ကောက်ယူဟောပြောသည့်ဇာတ်ဝတ္ထုများကို တွေ့ရသည်။

ယင်းဇာတ်ဝတ္ထုများအနက် ထင်ရှားသည့်ဇာတ်ဝတ္ထု ၂ ခုကို သာဓက အဖြစ် ပြလိုသည်။

- မဟာသုဝိနဇာတ်တော်လာ အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ပုံ
ဗာရာဏသီပြည်ရှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး အုပ်ချုပ်စိုးစံစဉ်ကာလက ဖြစ်သည်။
တစ်ညသော သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ဗာရာဏသီပြည်ကိုအစိုးရသော ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် အိပ်မက် မြင်မက်၏။ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး မြင်မက်သည့် အိပ်မက်သည် ကောသလမင်းကြီး မြင်မက်သည့်အိပ်မက်နယ် ၁၆ ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

• ၅၅၀ ဇာတ်တော်စဉ် - ၇၇ ၅။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် အိပ်မက်အဆုံးတွင် လန်နိုး၏။ အိပ်မက်ကြီးများသည် ထူးဆန်းလှ၏။ ယင်းကြောင့် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် ပညာရှိများ ဖြစ်သည့် ပုဏ္ဏားများကို ရှေ့တော်သို့ ခစားဝင်စေ၏။

ပုဏ္ဏားပညာရှိများရောက်လျှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးက ထူးဆန်းသော အိပ်မက် ၁၆ ချက်၏အဓိပ္ပာယ်ကို ကောက်ယူရန် မိန့်ကြား၏။

ထိုအခါ ပုဏ္ဏားတို့က-

“အရှင်မင်းကြီး။ အရှင်မင်းကြီးမြင်မက်သော အိပ်မက်တို့သည် များပြားလှ၏။ သို့သော် ထိုအိပ်မက်၏နိမိတ်ကို ကောက်ယူဟောရသော် မများလှ။ အိပ်မက်နိမိတ် အစစ်အနှစ်သည် မင်း၊ မိဖုရား၊ တိုင်းပြည်နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ဟု ဆိုရဟုမည်”

ထိုအခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး ပို၍စိုးရိမ်သွား၏။ “မည်သို့သက်ဆိုင်သနည်း” ဟုမေး၏။

“မှန်လှပါ။ ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်လှသော အရှင်။ ဤအိပ်မက်များ၏ အနှစ်သဘောကို စစ်ကြောဟောရမည်ဆိုလျှင် နိမိတ်၏သဘောအရ မင်း၊ မိဖုရား၊ တိုင်းပြည်အတွက် အန္တရာယ်လွန်စွာ ကြီးမားလှပါသည်” ဟုလျှောက်၏။

မင်းကြီးသည် “သည်အန္တရာယ်ပျက်စေခြင်းငှာ မည်သို့ ယတြာပြုရလျှင် ကောင်းမည်နည်း” ဟုမေး၏။

ပုဏ္ဏားတို့က-

“မှန်လှပါ အရှင်မင်းကြီး။ ဤအန္တရာယ် လွတ်ကင်းရန်အလိုငှာ တစ်ခုတည်းသောယတြာသည် ယံပူဇော်ခြင်းသာ ရှိပေသည်” ဟုလျှောက်၏။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် မိမိ၊ မိဖုရား၊ တိုင်းပြည်၏အန္တရာယ်ဟု ဆိုလာသဖြင့် လွန်စွာစိုးရိမ်ကာ အန္တရာယ် ပြေပျောက်စေခြင်းအလိုငှာ ယံပူဇော်ခြင်းအမှုကို အမြန်ဆုံးပြုရန် အမိန့်ထုတ်၏။

ထိုအခါ မင်း၏အမိန့်အတိုင်း ယံပူဇော်ပွဲပြုလုပ်ရန် အမြန်ဆုံး စီစဉ်ကြ၏။

တစ်ညသ၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းပြုရန် လျှောက်ထားသည့် ပုဏ္ဏားပညာရှိ၏ နေအိမ်သို့ ၎င်းပုဏ္ဏား၏တပည့်ဖြစ်သည့် လုလင်တစ်ဦး ရောက်လာ၏။

“ဘာအကြောင်းရှိသလဲ တပည့်” ဟု ဆရာပုဏ္ဏားက မေး၏။

တပည့်လုလင်က “ဆရာကို မေးမြန်းစရာအကြောင်းတစ်ခု ရှိလို့ပါ”

ဟုဆို၏။

ပုဏ္ဏားဆရာက “ဘာများလဲ တပည့်”

“ဆရာသခင်။ ဆရာသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ပညာရင်နို့ သောက်စို့ ခွင့်ပေးပြီး ပညာသင်စဉ်အခါက ‘နက္ခတ်အမြင် ဗေဒပညာရှင်တို့၌ သူတစ်ဦးကို သတ်၍ သူတစ်ပါးကို ချမ်းသာခြင်းပြုသည်တို့သည် မရှိ’ ဟုဆိုခဲ့၏။ ယခုကား အဘယ့်ကြောင့် သတ္တဝါများအသက်ကိုသတ်ပြီး ယဇ်ပူဇော်ရန် နိမိတ်ကောက် ဟောပါသနည်း” ဟုဆို၏။

ပုဏ္ဏားဆရာက “ဤနည်းဖြင့် ငါတို့ဥစ္စာ များစွာရမည်။ သင်သည် မင်း၏ဥစ္စာကို စောင့်လိုသလော” ဟု ဖြေလည်း ဖြေ၏။ မေးလည်း မေး၏။

လုလင်သည် မည်သို့မျှ မဖြေပါ။ နှုတ်ဆိတ်လျက် ဆရာပုဏ္ဏားအနားမှ ခွာ၏။ မင်းဥယျာဉ်သို့ ထွက်၏။ သတ္တဝါအများ၏အသက်ကို ကယ်တင်ရန် နည်းလမ်းရှာ၏။

ထိုစဉ် ဟိမဝန္တာနေ ဘုရားအလောင်းဈာန်ရရသေ့သည် ထိုအကြောင်းကို သိသဖြင့် လုလင်နှင့် သတ္တဝါတို့၏အသက်ကို ကယ်ရန်အလို့ငှာ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် မင်းဥယျာဉ်သို့လာ၏။ မင်္ဂလာကျောက်ဖျာ၌ နေ၏။

လုလင်လည်း ကျောက်ဖျာထက်တွင် ဈာန်ပျံရသေ့နားနေသည်ကို တွေ့လျှင် ရိုကျိုးစွာသွားတွေ့၏။

ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကြောင်းကို ပြောရင်း

“မှန်လှပါ။ မင်းကြီးအား ပုဏ္ဏားတို့ နိမိတ်ကောက် လျှောက်ထားချက် သည် တံစိုးလက်ဆောင်လိုသဖြင့် လီဆယ်ပြောဆိုခြင်းသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သတ္တဝါတို့ သေမင်းတံခါးဝသို့ ရောက်ခဲ့ကြ၏။ အရှင်ဘုရား ကယ်တင်ပါ” ဟုလျှောက်၏။

“ကောင်းပြီ။ ငါ သတ္တဝါတို့ သေဘေးမှလွတ်စေခြင်းငှာ အမှန်ကို ဟောကောက်ပြမည်” ဟု မိန့်လျှင်၊ လုလင်သည် ဝမ်းသာစွာဖြင့်

“မှန်လှပါ အရှင်ဘုရား။ ဤကျောက်ဖျာထက်မှ စောင့်လင့်ပါ” ဟု ဆိုပြီး၊ မင်းကြီးထံသို့ ဝင်၏။ မင်းထံသို့ရောက်လျှင်

“မှန်လှပါ။ ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်လှသော အရှင်မင်းကြီး။ အရှင်မင်းကြီး၏ အိပ်မက်နိမိတ်ကို ကောင်းစွာတိကျဟောပြနိုင်သည့် ဈာန်ပျံရသေ့တစ်ပါး မင်းဥယျာဉ်သို့ ရောက်နေပါသည်။ အရှင်မင်းကြီး မေးလှည့်ပါ” ဟု ဆို၏။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် ဥယျာဉ်တော်သို့ ချက်ချင်းကြွချီခဲ့၏။ ဈာန်ပျံရသေ့ရှေ့သို့ရောက်လျှင် လက် ၁၀ ဖြာဦးထိပ်မိုးပြီး “မှန်လှပါ။ ကျွန်ုပ် မြင်မက်သည့် အိပ်မက် ၁၆ ချက်ကို နိမိတ်ကောက် ဟောတော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။

ဈာန်ပျံရသေ့ကလည်း ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးမြင်မက်သည့် အိပ်မက် ၁၆ ချက်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ နိမိတ်ကောက်ဟောခဲ့သကဲ့သို့ တစ်ခုချင်း နိမိတ်ကောက်ကာ ဟောပြ၏။

အိပ်မက် ၁၆ ချက်ဆုံးလျှင် ဤသို့မိန့်၏။

“အရှင်မင်းကြီး။ အရှင်မင်းကြီးသည် အိပ်မက်များနှင့် နိမိတ်ကို သိပေပြီ။ ဤအိပ်မက်များ၏ နိမိတ်မှန်ကိုဆိုလျှင် မင်းနှင့်တကွ မိဖုရား၊ တိုင်းပြည်အတွက် အန္တရာယ်မရှိ။ နောင်အခါမှသာ ဖြစ်မည့်ကိစ္စဖြစ်သဖြင့် စိုးနောက်ဗျာပါလည်း မဖြစ်သင့်။ မင်းကြီးအပြုအမူများကြောင့် ဥပဒ်ဖြစ်နိုင်၏။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း မပြုသင့်”

ယင်းသို့ ဈာန်ပျံရသေ့၏ အိပ်မက်နိမိတ်ကောက် ဟောပြချက်ကို ကြားလျှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး ဝမ်းမြောက်လေ၏။ သတ္တဝါအပေါင်းအား အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်စေ၏။

ဈာန်ပျံရသေ့သည် မင်းအား အိပ်မက်နိမိတ်ကောက် ဟောပြောပြီး ကောင်းကင်မှပင် ဟိမဝန္တာသို့ပြန်လေ၏။

မင်းလည်း ဈာန်ပျံ့ရသေ့၏အဆုံးအမ၌ တည်ကာ အသက်ထက်ဆုံး
ကောင်းမှုပြုသတည်း။

• စူဠကလိင်္ဂဇာတ်လာ နိမိတ်ကောက်ပုံ

ကလိင်္ဂတိုင်း ဒန္တပူရမြို့၌ ကလိင်္ဂမင်း မင်းပြု၏။

အဿကတိုင်း ပါဠုလိမြို့၌ အဿကမင်း မင်းပြုလေ၏။

ကလိင်္ဂမင်းသည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ပြည့်စုံ၏။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်
ကို စစ်ထိုးရန်ဆိုသော်လည်း စစ်ပြိုင်စစ်ထိုးမည့်သူမရှိ။

ထို့ကြောင့် ကလိင်္ဂမင်းသည် သူ၏သမီး ၄ ယောက်ကို အစောင့်
အကြပ်အထပ်ထပ်ခြံရံလျက် ဇေမ္မုဒိပံ၌လှည့်လည်စေကာ “ဤသမီးများကို
ယူလိုသူသည် ထိုမင်းနှင့် စစ်ထိုးရမည်” ဟု ဆိုစေ၏။

ရောက်ရာအရပ်တိုင်းတွင် ကလိင်္ဂမင်းကို ကြောက်ကြသဖြင့် မြို့တွင်းသို့
ဝင်ခွင့်မပေး။ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကိုသာ ပေးပို့၏။ ဤကဲ့သို့ပင် အဿကမင်း
သည် အများသူငါတို့နှယ် မြို့တံခါးကို ပိတ်စေ၏။ လက်ဆောင် ပို့စေ၏။

သို့သော် အဿကမင်း၏ ပညာရှိအမတ် နန္ဒိသေနသည် မြို့တံခါးကို
မပိတ်။ မင်းသမီးတို့ကိုခေါ်ကာ မြို့တွင်းသို့ဝင်၏။ အဿကမင်း၏ရှေ့သို့
ရောက်လျှင်

“အရှင်မင်းကြီး။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကလိင်္ဂမင်းနှင့် စစ်ထိုးကြအံ့” ဟု
ဆိုပြီး၊ မင်းသမီးတို့ကို အဿကမင်းအား ပေး၏။

မင်းသမီးတို့၏အခြံအရံများ ကလိင်္ဂတိုင်းသို့ပြန်သွားကြပြီး ကလိင်္ဂမင်း
အား အကျိုးအကြောင်းကို ပြော၏။

ကလိင်္ဂမင်းသည် စစ်သည် ဗိုလ်ပါများနှင့် စစ်ထွက်၏။

ပညာရှိ နန္ဒိသေနအမတ်သည် ကလိင်္ဂမင်းအား ‘မင်း ၂ ပါးတို့၏
နိုင်ငံ ၂ခုကြား၌သာ စစ်ထိုးမည်’ ဟု အမှာပို့၏။

• ၅၅၀ ဇာတ်တော်စဉ် ၃၀၁ စု။

ထိုအခါ မင်း ၂ ပါးတို့သည် မိမိပိုင် နိုင်ငံအပိုင်းအခြားအတွင်းတွင် ရှိနေကြ၏။

ထိုအချိန် ဘုရားလောင်းရသေ့သည် ထိုမင်း ၂ ပါးကြားရှိ တိုင်းကြားတွင် နေ၏။

တစ်နေ့ ဘုရားလောင်းရသေ့ထံသို့ ကလိဂံမင်း သွား၏။ စစ်ထိုးခြင်း အကြောင်းကိုလျှောက်၏။

“ဘယ်မင်း အောင်မည်နည်း” ဟုမေး၏။

ဘုရားအလောင်းသည် ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိအထံသို့ လာရောက်ခစားသည့်သိကြားမင်းအား မေးလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ ဘုရားအလောင်းထံသို့ ကလိဂံမင်းရောက်လာလျှင်

“သင်အောင်၍ အဿကမင်း ရှုံးမည်” ဟုဆို၏။

ကလိဂံမင်းသည် “ငါအောင်ပြီ” ဟု ကြွေးကြော်၍ ဝမ်းသာအားရ ပြန်လေ၏။

ထိုစကားနှင့်ပတ်သက်၍ နန္ဒိသေနကြားလေလျှင် ဘုရားအလောင်း ထံသို့ သွား၏။

“အရှင်ဘုရား။ အောင်မည့်မင်းနှင့် ရှုံးမည့်မင်းတို့၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်များသည် အဘယ်သို့ရှိမည်နည်း” ဟု မေးလေ၏။

ဘုရားအလောင်းက “မှတ်လော့။ အောင်မည့်မင်း၏ အစောင့်နတ်သည် ဥသဘာဖြူဖြစ်၍ ရှုံးမည့်မင်း၏အစောင့်နတ်သည် ဥသဘာနက် ဖြစ်၏။ ထိုနတ် ၂ ဦးတို့ အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းကို ပြုကြမည်” ဟု ဆိုလေ၏။

သို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းစသော် မင်း ၂ ပါးသည် မြင်းကိုယ်စီနှင့် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ချဉ်းကပ်ကြ၏။

ထို့အတူ မင်း ၂ ပါး၏အစောင့်နတ်တို့သည်လည်း အများကို မြင်စေလျက် ဥသဘာများအသွင် မင်း ၂ ပါး၏ရှေ့မှ စစ်ထိုးကြလေ၏။

ထိုအခါ အဿကမင်း၏ပညာရှိအမတ် နန္ဒိသေနက မင်း၏အပါးသို့ လျင်မြန်စွာချဉ်းကပ်ပြီး ဤသို့ဆို၏။

“အရှင်မင်းကြီး။ ပုဗ္ဗနိမိတ်အရ အကျွန်ုပ်တို့၏အစောင့်နတ်သည် ဥသဘာနက် ချဉ်းကပ်မည်။ ဥသဘာနက် သေရမည်။ ထို့ကြောင့် အရှင်မင်းကြီးသည် သိန္ဓောမြင်း၏နံဘေး၌ လက်ဝဲလက်ကို မြဲစွာဖက်ကိုင်၍ လျင်မြန်စွာ ကလိဂံမင်း၏ အစောင့်နတ်ဥသဘာဖြူအား လှံနှင့်ထိုးလော့။ ဥသဘာတို့၏အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်း သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အောင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်း အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်” ဟုဆို၏။

အဿကမင်းက “ကောင်းပြီ အမတ်ကြီး။ ကျွန်ုပ် အောင်အောင် ကြိုးစားမည်” ဟုဆို၏။ ထို့နောက် အဿကမင်းသည် အမတ်ကြီး နန္ဒိသေန ပြောဆိုမှာကြားသည့်အတိုင်း လေကဲ့သို့လျင်သောအဟုန်ဖြင့် ကလိဂံမင်း၏ အစောင့်နတ်ဥသဘာဖြူကို လှံနှင့်ထိုးလေ၏။

အဿကမင်း၏လှံချက် ဥသဘာဖြူကိုထိလေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပညာရှိအမတ်ကြီး နန္ဒိသေနနှင့်တကွ သူရဲ ၁၀၀၀ တို့သည် ထိုနေရာသို့ပင် လှံ ၁၀၀၀ နှင့်ပစ်ကာ ထိုးကြ၏။

ပြင်းထန်များပြားလှသော လှံချက်များကြောင့် ဥသဘာဖြူသည် ထိုနေရာ ၌ပင် လဲသလို၊ အစောင့်နတ်လည်း ထိုနေရာ၌ပင် မြေတွင်တုံးလုံးလဲသေလေ၏။

ထိုအခါ အဿကမင်း၏စစ်သည်များနှင့် အမတ်ပညာရှိ နန္ဒိသေနသည် “အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ” ဟု အောင်စည်အောင်မောင်းတီးသလို ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြီး လျှပ်တစ်ပြက် ထိုးစစ်ဆင်တိုက်လေ၏။

ကလိဂံမင်းနှင့်တကွ စစ်သည်များသည် ‘အောင်မည်’ ဟု ယုံကြည်ပြီး ဇွဲလုံ့လနည်းကြသူများဖြစ်သလို တစ်ဘက်မှ ထိုးစစ်ဆင်လာသောအခါ မယှဉ် သဘာဘဲ စစ်ရှုံး၍ ပြေးရလေသတည်း။

၇- ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး၏ အိပ်မက်

ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်း ပါစီကပြည်အားအစိုးရသည့် ‘ဝိဒေဟရာဇ်’ အမည်ရှိ မင်းကြီးတွင် ပညာရှိအမတ်ကြီး ၄ ဦးသည် အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်းမဖြစ်မီကပင် ရှိနှင့်နေ၏။ ထိုအမတ် ၄ ဦးကား...

- ‘သေနက’ မည်သောအမတ်
- ‘ပက္ကသ’ မည်သောအမတ်
- ‘ကာမိန္ဒ’ မည်သောအမတ်
- ‘ဒေဝန္တ’ မည်သောအမတ် စသည်တို့ဖြစ်၏။

ထိုအမတ်ကြီး ၄ ဦးတို့သည် မင်းကြီးအား ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုနှင့် အကျိုးအမြတ်ကို ခွဲခြားဝေဖန် ဆုံးမညွှန်ပြလေ့ရှိ၏။ မင်းကြီးကိုယ်တိုင်လည်း အမတ်ကြီးတို့၏ဝေဖန်ဆုံးမမှုကို နာခံပြီး မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ အုပ်ချုပ် သဖြင့် တိုင်းပြည်သည် သာယာဝပြော၏။

တစ်နေ့သ၌ မင်းကြီးသည် ထူးဆန်းသည့်အိပ်မက်တစ်ခုအား မြင်မက် ၏။ အိပ်မက်မြင်မက်ပုံကား-

ဝိဒေဟရာဇ်မင်း၏ ညီလာခံရာမြေအပြင်ရှိ ထောင့်ကြီး ၄ ထောင့်၌ မြို့တံတိုင်းစင်အမြင့်ရှိသည့် မီးပုံကြီး ၄ ပုံသည် တောက်လောင်နေ၏။ မီးရောင် သည် ထိန်ထိန်လင်းနေ၏။

ယင်းသို့ မီးပုံကြီး ၄ ပုံ အရှိန်အဟုန်နှင့် တောက်လောင်နေစဉ် မီးပုံကြီး ၄ ပုံ၏အလယ်၌ ပိုးစုန်းကြူးခန့်သာ ပမာဏရှိသည့် မီးပုံငယ်ကလေး ၁ ပုံ ပေါ်ခဲ့၏။

မီးပုံကလေးသည် အစတွင်သေးငယ်ပြီး တဖြည်းဖြည်းတောက်လောင်လာကာ အလျှဉ်းညီး လင်းလက်လာ၏။ ထိုနောက် မီးပုံကလေး၏ မီးရောင်သည် မီးပုံကြီးများအား လွှမ်းမိုးသွား၏။

မီးပုံကလေးသည် အလင်းရောင်တစ်စတစ်စပိုလာပြီး အထက် ဗြဟ္မာပြည်သို့ တိုင်အောင် တက်သွား၏။ စကြဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးအား အလင်းရောင် လွှမ်းမိုးသွား၏။

ရှိသမျှ အမိုက်မှောင်သည်လည်း မီးပုံကလေး၏ အလင်းရောင်အောက်၌ ပျောက်သွား၏။

ထိုမီးပုံငယ်သည် ကောင်းကင်သို့ ထွန်းလင်းပြီး မြေပြင်သို့ ကျလာပြန်၏။ ထိုအခါ မုန်ညှင်းစေ့သဏ္ဍာန်ဖြစ်သွား၏။ ထိုအခါ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်၌ ရှိကြကုန်သည့် လူအပေါင်းသည် ပန်း၊ နံ့သာတို့နှင့် ဝိုင်းဝန်းပူဇော်ကြ၏။

သို့နှင့်ပင် မီးလျှံတို့ အလယ်၌ လူတို့ သွားလာနေသည်ကို တွေ့ရသော်လည်း ပူလောင်ခြင်း မရှိ။ ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားလာနေကြသည်ကို အိပ်မက် မြင်မက်၏။

မင်းကြီးသည် ထိုအိပ်မက်အဆုံး ဖြန့်ခဲထိန်လန်စွာ နိုး၏။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်သည်နှင့် တိုင်ပင်အပ်သည့်အမတ် ပညာရှိ ၄ ဦးအား ခေါ်ယူကာ အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။

မင်းကြီးမြင်မက်သည့် အိပ်မက်၏လက္ခဏာများ

- ၁ - မီးတောက်မီးလျှံ။
- ၂ - မီးပုံကြီး ၄ ပုံနှင့် ပိုးစုန်းကြူးပမာဏ မီးပုံကလေးတစ်ပုံ။
- ၃ - မီးပုံကြီးအလင်းထက် မီးပုံငယ်အလင်းရောင်က ပို၍ လင်းအားကောင်းပြီး လွှမ်းမိုးခြင်း။
- ၄ - ကောင်းကင်မှ ပြန်ကျလာသောမီးပုံငယ်ကို လူနှင့် နတ်တို့ ပူဇော်ခြင်း။
- ၅ - မီးလျှံအတွင်း လူများသွားလာကြသော်လည်း မပူလောင်ဘဲ ငြိမ်းချမ်းစွာရှိခြင်း။

ဤကား အဓိကကျသည့် လက္ခဏာပါအချက် ၅ ချက် ဖြစ်ပါသည်။
မင်းကြီးက အိပ်မက်အား အမတ်ကြီး ၄ ဦးသိစေရန် မိန့်ကြားပြီး အိပ်မက်
နိမိတ်အား သေနကအမတ်က ဖတ်ကြား၏။

သေနကအမတ် နိမိတ်ဖတ်ကြားသည်မှာ

“အရှင်မင်းကြီး။ မီးတောက်မီးလျှံဆိုသည်မှာ ဉာဏ်ပညာကို
လည်းကောင်း၊ ဘုန်းလက္ခဏာကို လည်းကောင်း ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါ၏။ မီးပုံကြီး
၄ ပုံဖြစ်သည့်နိမိတ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ အမတ်ကြီး ၄ ယောက်၏ဉာဏ်ပညာကို
ဖော်ပြသည့် အိပ်မက်နိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်အရှင်မင်းမြတ်။”

“အရှင်မင်းမြတ်။ မီးပုံငယ်ဆိုသည်ကတော့ အရှင်မင်းမြတ်အတွက်
နောက်ထပ်ပေါ်ပေါက်လာမည့် ပညာရှိ ၁ ဦးကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။
အရှင်မင်းမြတ်။ မီးပုံကြီး ၄ ပုံအား မီးပုံငယ်၏ အရောင်အဝါက လွမ်းမိုးသွားသည့်
အဓိပ္ပာယ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အမတ်ကြီး ၄ ဦးထက် အစွမ်းထက်တဲ့ ပညာရှိကလေး
ပေါ်လာမယ့် အဓိပ္ပာယ်သာဖြစ်ပါတယ်အရှင်။”

“အရှင်မင်းကြီး။ ကျွန်တော်မျိုးမြင်ရသလောက် အိပ်မက်နိမိတ်ကို
ဖတ်ကြားရမည်ဆိုလျှင် ဤပညာရှိကလေးသည် နတ်နှင့်တကွ လူသူအများကြား၌
အတုမရှိ ဂုဏ်သတင်းကျော်ကြား ထင်ရှားသူဖြစ်မည်မှာ ဧကန်ဖြစ်ပါတယ်
အရှင်။” ဟု မင်းကြီး၏အိပ်မက်နိမိတ်အား မြင်တွေ့သည့်အတိုင်း သေနကအမတ်
က ဖတ်ကြားပြလေသည်။ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးအဖို့ လွန်စွာ နှစ်ထောင်းအားရ
ဖြစ်ရလေသည်။

သေနကအမတ် အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ယူပုံနှင့် အကျိုးဆက်

သေနကအမတ်၏ အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ယူပုံ မှန်ကန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်
၍ လေ့လာစိစစ်ကြည့်လျှင် သေနကအမတ်သည် စဉ်းစားသင့်သည့်အချက်များအား
ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း၊ မလိုအပ်သည်များကို ထုတ်ပယ်ခြင်း၊ အရေးကြီးသည့်
အကြောင်းတို့အား ညီညွတ်အောင်ယူဆတတ်ခြင်း တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း သေနကအမတ်၏ အိပ်မက်နိမိတ်ကောက်ယူပုံ မှန်ကန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး၏အိပ်မက်အရ

‘မီးလျှံသည် ဘုန်းတန်ခိုးပညာ’

‘မီးပုံငယ်သည် သေးငယ်ခြင်း၊ အသစ်ပေါ်ခြင်း၊ စတင်ဖြစ်ထွန်းခြင်း’

‘မီးပုံငယ်မှ မီးပုံကြီးထက် ပို၍ကျော်စောခြင်း’

‘၄ ပုံလွှမ်းမိုးခြင်းသည် လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်း’

‘မီးပုံငယ်အား လူ၊ နတ်တို့ပူဇော်ခြင်း’

‘နတ်နှင့်တကွ လူတို့၌ ကျေးဇူးပညာဖြင့် ထင်ရှားမည့်သူဖြစ်ခြင်း’

စသည့်အချက်များအား ဗေဒင်ကျမ်းများ၊ နေမိတ္တကကျမ်းမှ ထွက်ဆိုသည့်အတိုင်း မိမိ၏ ဉာဏ်ပညာဖြင့် သေနကအမတ်ကြီးက နိမိတ်ကောက်ယူ နိုင်စွမ်းရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

စင်စစ် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းသည် ယင်းအိပ်မက်အား မက်ခဲ့ချိန်၌ ဘုရား အလောင်းဖြစ်သည့် မဟောသဓာပညာရှိ ပဋိသန္ဓေယူချိန် ဖြစ်၏။ အိပ်မက် မက်ခဲ့ခြင်းသည် မဟောသဓာပညာရှိ ပေါ်ပေါက်လာမည့် အကြောင်းနိမိတ် အိပ်မက်မြင်မက်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး၏အိပ်မက်အတိုင်းပင် မိတ္ထိလာတိုင်းပြည်၌ မဟောသဓာပညာရှိသည် ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

သီရိဝဗ္ဗနုသုဋ္ဌေးကြီး၏ဇနီး သူဋ္ဌေးကတော် သုမနဒေဝီမှ မဟောသဓာ သုခမိန်အားဖွားတော်မူခဲ့ပြီး၊ မဟောသဓာ၏ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့် ဖွားစဉ်ကပင် သိကြားမင်းပေးသည့်ဆေးမြစ်ကို ကိုင်ကာ မွေးဖွားလာခဲ့၏။

မဟောသဓာသုခမိန်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ထူးခြား၏။ ဖွားဖက်တော် ၁၀၀၀ နှင့် ဇရပ် ဆောက်လုပ်၏။ ဗိသုကာဆရာကိုပင် ညွှန်ကြားနိုင်သည့်အစွမ်း ရှိ၏။

၇ နှစ်သားအရွယ်မှာပင် အမဲတရားစီရင်ခြင်း၊ နွားတရားစီရင်ခြင်း၊ သားတရားစီရင်ခြင်း၊ မယားခိုးတရားစီရင်ခြင်း၊ ရထားတရားစီရင်ခြင်း စသည့် ပြဿနာ ၇ ရပ်အားဖြေရှင်းနိုင်သဖြင့် ကျော်စောမှုကြီးမားခဲ့သည်။

ထို့အတူ မဟောသဓာသုခမိန်သည် ထူးချွန်ထက်မြက်စွာ ပြဿနာ အရပ်ရပ်အား စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သဖြင့် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးကိုယ်တိုင် နန်းတော်၌ ခေါ်ယူမြှောက်စားခဲ့၏။

မဟောသဓာသုခမိန်သည် နတ်၊ လူတို့အကျိုးအား ဉာဏ်ပညာဖြင့် အထင်အရှားရွက်ဆောင်နိုင်သည့် ပညာရှိ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဤကား ဝိဒေဟရာဇ်မင်း၏ အိပ်မက်နိမိတ် အကျိုးတည်း။

၈- မဒ္ဒိဒေဝီ၏အိပ်မက်

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ရင့်မှာ ၁ ကျိပ်ဟု ခေါ်ဆိုရသည့် မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်ဆုံးလူ့ဘဝဖြစ်သည့် ဝေဿန္တရာမင်းကြီးဘဝ၌ မိဖုရားကြီးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သူဖြစ်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ရွှေဘုံရွှေနန်းတွင်စံမြန်းစဉ်ဘဝက မိဖုရားဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဝေဿန္တရာမင်းကြီးက ဆင်ဖြူတော်အားလှူခဲ့၍ ပြည်သူအပေါင်း ငြိုငြင်ခဲ့သဖြင့် ဝင်္ကပါတောင်သို့ အနှင်ခံခဲ့ရသည်။ ဆင်ပြောင်ကြီးသွားရာ ဆင်မယဉ်သာ လိုက်ပါ ဆိုသည့်စကားအတိုင်း ဝင်္ကပါတောင်သို့ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးနှင့်အတူ လိုက်ခဲ့သည့် ဇနီးမြတ် ပါရမီဖြည့်ဖက်လည်း ဖြစ်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် အမရာ၊ ကိန္နရီ၊ မဒ္ဒိ၊ သဗ္ဗလ တော်လေးဝ ဝင်သည့် မယား ၄ ဦးအနက် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်၏။ မဒ္ဒိဒေဝီသည် ခင်ပွန်းသည်နှင့် ကောင်းတူဆိုးဖက် သစ်ခက်တဲဉ်နေရင်း ခင်ပွန်းသည်အား ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုကာ သီလဆောက်တည်နေခိုက် တစ်ညသ၌ အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ယင်းအိပ်မက်မက်စဉ် ဇူကောပုဏ္ဏားသည် သားနှင့်သမီး အား ဝေဿန္တရာမင်းကြီးထံမှအလှူခံရန် ဟိမဝန္တာတောရှိ သာနုအမည်ရှိတောင်သို့ ရောက်နေခိုက်ဖြစ်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီမြင်မက်သည့်အိပ်မက်က ထူးဆန်းသည့်အိပ်မက် ဖြစ်၏။ ထိုအိပ်မက်သည် အိပ်မက်ဆိုးလည်း ဖြစ်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီ၏အိပ်မက်ထဲ၌ အသားမည်းကျူတ်ကျူတ်နှင့် အလွန်တရာ အရုပ်ဆိုး၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည့် လူကြီးသည် ပန်းရည်စွန်းသော ပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

နား ၂ ဖက်တွင် ရဲရဲနီသည့်ပန်းများကိုပန်ဆင်ထားပြီး ဆိုးဝါးမည်းနက်
သောအသွင် ပေါက်နေ၏။ သူ၏ရုပ်သွင်သည် ကြောက်စရာလည်း ကောင်းနေ၏။

ပြီးတော့ လက်နက်ဆန်းများနှင့် မဒ္ဒိဒေဝီ၏ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၏။

ထိုမည်းနက်ရုပ်ဆိုးလွန်းသူသည် မဒ္ဒိဒေဝီအား လက်နက်နှင့်
ခြိမ်းခြောက်ပြီး၊ မဒ္ဒိဒေဝီ၏ ဆံပင်တို့အား ဆုပ်ကိုင်ဆွဲယူ၏။

ထို့နောက် မဒ္ဒိဒေဝီအား မြေတွင်လှဲချလိုက်ပြီးလျှင် ရက်စက်သည့်
လူကြမ်းကြီးသည် မဒ္ဒိဒေဝီ၏မျက်လုံးအစုံအား လက်နှင့် ထိုးဖောက်ယူလိုက်၏။

အကြောက်ကြောက်အရွံရွံနှင့်ဟန့်တားနေသည့် မဒ္ဒိဒေဝီ၏ လက်အစုံ
အားလည်း ထက်သောဓားနှင့် ခုတ်ချလိုက်၏။

ပြီးလျှင် မဒ္ဒိဒေဝီ၏ရင်ကိုခွဲကာ နှလုံးသည်းပွတ်အား ကြမ်းတမ်းစွာ
ဆုပ်ဆွဲယူလိုက်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ကြောက်လန့်သောစိတ်ဖြင့် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးခဲ့၏။
နှလုံးသွေးတို့ဆူပွက်နေပြီး ကြောက်လန့်နေ၏။

“ငါ့အိပ်မက်တွေက ယုတ်မာပြီး ကြောက်စရာကောင်းလွန်းလှတယ်။
ဒီအိပ်မက်ကြောင့် ဘယ်လိုအကျိုးခံစားရမလဲ မသိဘူး”

မဒ္ဒိဒေဝီ မည်သူ့ကို မေးရမည်နည်း။

ဤဟိမဝန္တာတော၌ အိပ်မက်နိမိတ်ကိုဖတ်တတ်သူမှာ ဝေဿန္တရာ
မင်းကြီးတစ်ဦးသာ ရှိ၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ဝေဿန္တရာမင်းကြီးအနီးသို့ချဉ်းကပ်ကာ အိပ်မက်နိမိတ်ကို
မေး၏။

ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကမူ မဒ္ဒိဒေဝီ၏ အိပ်မက်အကြောင်းကိုကြားရလျှင်
သူ၏ဒါနပါရမီ ပြည့်တော့မည်ကိုသိသဖြင့် ပျော်နေ၏။ အိပ်မက်အဓိပ္ပာယ်ကား-

မဒ္ဒိဒေဝီ၏နှလုံးသည်းပွတ် ဟူသည် ချစ်စွာသော သားနှင့်သမီး ဖြစ်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီ၏ သားနှင့်သမီးအား တခြားသူတစ်ဦး ယူဆောင်ခြင်း ခံရမည်။ သားနှင့်
သမီးအားလှူဒါန်းလိုသည့် ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏ ဒါနပါရမီ ပြည့်တော့မည်

ဟူသောအဓိပ္ပာယ် ဆောင်နေပြီ။

လက် ၂ ဖက်ကိုဖြတ်သည် ဟူသည်ကား မိမိ၏ တွယ်တာနှစ်သက်သည့် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းနှင့် တူသည့် ကဏှာနှင့် ဇာလီ ဟူသည့်သဘောပင် ဖြစ်၏။

ကြမ်းတမ်းမည်းနက်သောကိုရုပ်ဆိုးမှာ ဇူဇောပုဏ္ဏား၏အသွင် ဖြစ်၏။

အနိဋ္ဌာရုံများနှင့်ပြည့်နှက်နေသည့် မဒ္ဒိဒေဝီ၏အိပ်မက် အချက်အလက်များတွင် လူမည်းကြီး၊ လက်နက်နှင့် နှိပ်စက်ခြင်း၊ လက် ၂ ဖက်ဖြတ်ခံရခြင်း၊ နှလုံးသည်းပွတ်ကို ယူဆောင်သွားခြင်း ဟူသည့်အချက်အလက်နှင့် ကြေကွဲပက်လက်ဖြစ်ရမည့် နိမိတ်လက္ခဏာများပင်။

မဒ္ဒိဒေဝီ အိပ်မက်မက်သကဲ့သို့ မဒ္ဒိဒေဝီ သစ်သီးရှာနေစဉ် ဘုရားဆုပန်ဝေသန္တရာမင်းကြီးက သူ၏ပါရမီကိုရည်၍ သားနှင့်သမီးအား ဇူဇောပုဏ္ဏားထံသို့ လှူလိုက်လေ၏။

မဒ္ဒိဒေဝီကြေကွဲရ၏။

ဤကား မဒ္ဒိဒေဝီ၏အိပ်မက်နိမိတ် အကျိုးဆက်တည်း။

၉- သီရိမဟာမာယာဒေဝီ၏အိပ်မက်

သီရိမဟာမာယာဒေဝီသည် ၃ လူထွတ်ထား ပတ္တမြားသင်းကျစ် ဖြစ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏မယ်တော် ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူမည့် အလောင်းတော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား အား ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည့်အခါ ထူးခြားသည့်အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်၏။ ထိုအိပ်မက်ကား-

စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး ၄ ပါးသည် သီရိမဟာမာယာဒေဝီအား အိပ်ရာနှင့်တကွ မချီ၍ ဟိမဝန္တာတောအရပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။

ယူဇနာ ၆၀ ရှိသည့် ဆေးဒန်းမြင်းသီလာကျောက်ဖျာထက်၌ တင်၏။ ၇ ယူဇနာရှိသည့် အင်ကြင်းပင်ကြီးသည် ကျောက်ဖျာအပြင်ကို မိုးလျက် တည်နေ၏။ နတ်မင်းကြီး ၄ ပါးတို့သည် သီရိမဟာမာယာဒေဝီကို ကျောက်ဖျာ ပေါ်တွင်တင်ပြီးနောက် တင့်တယ်စွာရပ်နေကြ၏။

ထို့နောက် နတ်မင်းကြီး ၄ ပါး၏နတ်မိဖုရားတို့ ရောက်လာကြပြီး နောက် သီရိမဟာမာယာဒေဝီမိဖုရားအား အနောဝတတ်အိုင်သို့ ယူဆောင်လျက် လူတို့၏အနံ့ပျောက်စေခြင်းငှာ ရေချိုးသန့်စင်ပေးကုန်၏။

ထိုသို့ရေချိုးပြီးနောက် နတ်တို့၏အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်စား ဆင်ယင်လျက်၊ နတ်တို့၏ပန်းကို ပန်ဆင်ပေး၏။

အနောဝတတ်အိုင်၏အနီးတွင် ငွေတောင် ရှိ၏။ ထိုငွေတောင်အတွင်း၌ ရွှေဗိမာန်သည် တည်ရှိ၏။ ထိုရွှေဗိမာန်ကို ဦးခေါင်းပြုလျက် သီရိမဟာမာယာဒေဝီ ကို အိပ်ရာခင်း၌ အိပ်စေကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဆင်ဖြူတစ်ကောင်သည် ထိုငွေတောင်၏အနီး ရွှေတောင်သို့ သွား၏။ ရွှေတောင်မှသက်လျက် ငွေတောင်ပေါ်သို့ တက်၏။

မြောက်မျက်နှာအရပ်မှလာလျှင် ငွေပန်းဆိုင်းနှင့်တူသော ကြာကို ယူဆောင်လျက် ကြိုးကြာသံကဲ့သို့ မြည်ပြီးသကာလ ရွှေဗိမာန်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် သီရိမဟာမာယာဒေဝီ၏အိပ်ရာကို ၃ ကြိမ်လက်ယာရစ်လှည့်ပတ်ကာ လက်ယာနံစောင်းကိုခွဲလျက် ဝင်သည်နှင့်အတူ ဖြစ်၏။

သီရိမဟာမာယာဒေဝီသည် ထိုအိပ်မက် မြင်မက်သည့်အချိန်မှာပင် ဘုရားအလောင်းသည်စုတေ၍ သတိအဆင်ခြင်မကင်းလွတ်ဘဲ ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူ၏။

ဤကား သီရိမဟာမာယာဒေဝီမြင်မက်သည့် ဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေယူသည့်အိပ်မက်ပင် ဖြစ်သတည်း။

၁၀- ဘုရားအလောင်း၏ အိပ်မက်ကြီး ၅ ပါး

လူ့လောက၌ လူချင်းတူပါလျက် လူသားတို့သည် အားလုံး ပခုံး ၂ ဘက်ကြား ခေါင်းပေါက်သူများ ဖြစ်ကြသော်လည်း လူချင်း မတူကြချေ။ လူတွင် ပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုးရှိ၏။

ဤသို့ပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုးရှိသကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုး၏ အိပ်စက်ပုံချင်း ကလည်း မတူညီကြချေ။ သို့နှယ်ပင် လဲလျောင်းပုံ၊ နေထိုင်ပုံ၊ သွားလာပုံနှင့် ဣန္ဒြေတို့ကလည်း မတူညီကြချေ။

လူတစ်ဦး၏ အနေအထိုင်ကိုကြည့်၍ ‘ဤသူကား သူယုတ်၊ ဤသူကား သူလတ်၊ ဤသူကား သူမြတ်’ ဟူ၍ ခွဲခြားနိုင်သည့် ယေဘုယျလက္ခဏာများ ရှိ၏။

သီလ အစရှိသောဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အလောင်းနှင့် သာမန်လူတို့၏အိပ်စက်ခြင်းသည် မည်သို့မျှတူနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ အိပ်ခြင်း ၄ ပါး ရှိ၏။

၁ - မြတ်စွာဘုရား၏အိပ်ခြင်း (ကထာဂတသေယျ)

မြတ်စွာဘုရားသည် ညဉ့်ဦးပိုင်း၊ ညဉ့်လယ်ပိုင်း၊ ညဉ့်နှောင်းပိုင်း ဟူ၍ ညကာလ ၃ ပါး (ညဉ့် ၃ ယံ) တွင် ‘မစ္ဆိမယံ’ဟုခေါ်သော နောက်ဆုံးပိုင်း တွင်သာ အိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

အိပ်စက်သည့်အခါတွင် လက်ယာဘက်သို့ စောင်းလျက် စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားကာ အိပ်စက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့အိပ်စက်ခြင်းကို တထာဂတသေယျ ‘ဘုရားရှင်၏အိပ်ခြင်း’ ဟုခေါ်၏။

၂ - ပညာရှိတို့၏အိပ်ခြင်း (သိဟသေယျ)

ပညာရှိတို့သည်လည်း ညဉ့်ဦးယံ၌ မေ့မေ့လျော့လျော့အိပ်စက်ခြင်း မရှိ။ သတိ ဝီရိယနှင့် အိပ်ခြင်း၊ ‘သိဟသေယျ’ ဟုခေါ်သော ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းတို့ အိပ်စက်ခြင်းကဲ့သို့ ညဉ့်ယံ၌ ၂ ကြိမ်သာ အိပ်စက်ခြင်းဖြစ်၏။

၃ - အိမ်ထောင်သည်တို့၏အိပ်ခြင်း (ကာမလောကီသေယျ)

ကာမဂုဏ်ကို ခံစားလေ့ရှိသည့် အိမ်ထောင်သည်တို့သည် ညဉ့် ၃ ယံလုံး အိပ်စက်လေ့ ရှိ၏။ ညဉ့် ၃ ယံတွင် ၃ ယံလုံးအိပ်စက်၍ မေ့လျော့ သတိကင်းစွာ နေလေ့ရှိသည်။

၄ - သူဖုန်းစားတို့အိပ်ခြင်း

သူတစ်ပါးဘုန်းကံကို မှီခိုစားသောက်သူ၊ မိမိ၏လုံ့လဝီရိယနှင့် အလုပ် မလုပ်ဘဲ မှီခိုတောင်းရမ်း စားသောက်တတ်သူကို ‘သူဖုန်းစား’ ဟု ခေါ်သည်။

မိမိ၏ဘုန်းကံဖြင့် မစား၊ သူတစ်ပါး၏ဘုန်းကံကို မှီခိုစားသည် ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့သည် အချိန်ရှိသမျှ လဲလျောင်းကာ အားအားရှိတိုင်း အိပ်စက်လေ့ရှိသောကြောင့် နေ့ညမရွေး လဲလျောင်းအပျင်းကြီးကာအိပ်စက်မှုမျိုးကို သူဖုန်းစားတို့အိပ်ခြင်းဖြင့်အိပ်သည် ဟုဆို၏။

ဘုရားရှင်၏ အိပ်မက်ကြီး ၅ ပါးနှင့်ပတ်သက်သည့် ‘အဂ္ဂိတ္တိနိကာယ်၊ ပဉ္စကနိပါတ် မဟာသုပိနသုတ်’ ၌ ဤသို့ပြဆို၏။

ဘုရားဖြစ်တော်မူသည့် ကဆုန်လပြည့်နေ့ မိုးသောက်ပိုင်း ဘုရား အလောင်းတော်သည် အိပ်မက်ကြီး ၅ ပါး မြင်မက်ရာ

၁-ပထမအိပ်မက်မှာ စကြဝဠာမြေအပြင်သည် ဟသရေရှိသော အိပ်ရာတော် ဖြစ်သည်။ ယူနော ၅၀၀ မြင့်သော ဟိမဝန္တာတောင်သည် အလောင်းတော်၏ဦးခေါင်း ဖြစ်သည်။

အလောင်းတော်၏ လက်ဝဲဘက်လက်သည် အရှေ့စကြဝဠာ တောင်ထိပ်၌ တင်တော်မူ၏။ လက်ယာလက်သည် အနောက်စကြဝဠာ တောင်ထိပ်၌ တင်၏။ ခြေအစုံမှာ တောင်စကြဝဠာတောင်ထိပ်၌ တင်လျက် ပက်လက်အိပ်စက်တော်မူသည်ဟု ဦးစွာမြင်မက်၏။

၂- ဒုတိယအိပ်မက်မှာ 'တိရိယ' အမည်ရှိသော နေဇာမြက်သည် ထွန်တုံးရိုးမျှရှိလျက်၊ အနီရောင်အလင်းဖြင့် ချက်တော်မှထွက်လျက် ၁ ထွာ၊ ၁ တောင်၊ ၁ လံစသည်ဖြင့် ရှည်ထွက်သွားလေသည်။ ထိုသို့ ရှည်ထွက် သွားရာမှ ယူဇနာအသိန်းမက ကောင်းကင်သို့တက်သွားပြီးလျှင် ကောင်းကင် တစ်ခွင်လုံး၌ ပြန့်လျက်တည်၏ ဟု မြင်မက်တော်မူသည်။

၃- တတိယအိပ်မက်မှာ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်၏ ခြေဖျားမှစ၍ ပိုးကောင်များသည် ပုဆစ်ဒူးတိုင်အောင် တက်လာ၏။ ထိုပိုးကောင်ကလေး များသည် ကိုယ်ပိုင်းတွင် အဖြူရောင်ရှိလျက် ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် မည်းနက်သော အရောင်အဆင်းရှိလေသည်။

၄- စတုတ္ထအိပ်မက်မှာ အရောင် ၄ မျိုးရှိသော ငှက်တို့သည် အရပ် ၄ မျက်နှာမှလာပြီး မြတ်စွာဘုရား၏ရှေ့တော်သို့ရောက်လျှင် ဖြူသောအရောင် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ညိုသောအရောင်အဆင်းရှိသည့် ငှက်တို့သည်လည်း အဖြူရောင်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏။ ရွှေသောအရောင်၊ နီသောအရောင်၊ ဖျော့တော့သောအရောင်ရှိသော ငှက်တို့သည်လည်း ထိုအတူ မြတ်စွာဘုရား ရှေ့သို့ရောက်လျှင် ဖြူဝင်းစင်ကြယ်ကြလေသည်။

၅- ပဉ္စမအိပ်မက်မှာ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် မသန့်မစင်ဖြစ်နေရာ ထိုတောင်ထိပ်ပေါ်၌ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် စင်္ကြံသွားတော်မူသော် ပေကျံခြင်း၊ လိမ်းကျံခြင်းမရှိ သွားနိုင်သည်ဟု မြင်မက်တော်မူ၏။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် ထိုအိပ်မက် မြင်မက်ပြီး နောက်နေ့မှာပင် ဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်လေသည်။

အလောင်းတော်၏အိပ်မက်အကျိုး

ပထမအိပ်မက်အရ 'စကြဝဠာတောင်များ၌ခြေ ဟိမဝန္တာတောင်ကို ခေါင်းအုံးအိပ်ရသည်' ဟူသောနိမိတ်မှာ အတုမရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိခြင်းဖြစ်မည် ဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက်၏။

ဒုတိယအိပ်မက်အရ 'အလောင်းတော်၏ ချက်မှထွက်သော ထွန်တုံး ခန့်ရှိသည့် မြေဇာမြက်သည် ကောင်းကင်သို့တက်လျက် ပြန့်သည်' ဟူသော သဘောမှာ အင်္ဂါ ၂ ပါးဖြစ်သော မင်္ဂတရားကို နတ်၊ လူအပေါင်းတို့အား ပြသရသည် ဟူသောပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်၏။

၂ တတိယအိပ်မက်အရ ကိုယ်ဖြူလျက် ခေါင်းမည်းသည့်ပိုးများ ခြေဖျားမှ ဒူးတိုင်အောင်တက်ခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဩဝါဒ၌ တည်သော ကြည်ညိုသောသဒ္ဓါရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဆည်းကပ်ကြ၍ သရဏဂုံယူခြင်း၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်၏။

စတုတ္ထအိပ်မက်အရ 'အရောင် ၄ မျိုးရှိသည့် ငှက်တို့သည် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ရှေ့၌ ဖြူစင်ထွန်းပကုန်သည်' ဟူသောသဘောမှာ မင်း အစရှိသည့် အမျိုး ၄ ပါးတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်လျက် အတုမရှိသောမင်္ဂ၊ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်သည်။

'မသန့်စင်သောတောင်ထိပ်၌ မလိမ်းမကျဖြစ်၍ စကြံသွားတော်မူခြင်း' ကား ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ရတော်မူသော်လည်း မလိမ်းမကျရှိတော်မူခြင်း ပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်သည်။

၁၁- မင်းဧကရာဇ်တို့၏အိပ်မက်များ

၁ - စလေငွေ့ မင်းဖြစ်လိုသော်

‘ချက်မှ အူထွက်၍ ပုဂံမြို့ကိုပတ်လျက်နေသည်’ ဟု အိပ်မက်
မြင်မက်သည်။

၂ - ပထမမင်းခေါင် မင်းဖြစ်လိုသော်

၁၂နှစ်သားအရွယ်၌ ‘အူထွက်၍ အင်းဝမြို့ကိုပတ်လျက် နေသည်’ ဟု
အိပ်မက် မြင်မက်၏။

၃ - သတိုးမင်းဖျားအိပ်မက်

တစ်ညသ၌ သတိုးမင်းဖျား အိပ်မက်မြင်မက်သည်ကား

‘အင်းဝမြို့တည်ရာအရပ်၌ လက်ပံပင်ကြီးတစ်ပင် ပေါက်၏။ ထိုလက်ပံပင်
ထိပ်ဖျား၌ ဆဒ္ဒန်ဆင် နား၏။ ခက်မ ၄ ဖြာ၌ ပရိက္ခရာ ၈ ပါးနှင့်
တကွသော ရဟန္တာမြတ် ၄ ပါးတို့ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

အပင်ရင်း၌ကား ခြင်္သေ့စောင့်၏။

အပင်ဖျား၌ကား နဂါးစောင့်၏။

ခက်မ ၄ ဖြာ၌ သီတင်းသုံးနေသည့် ရဟန္တာတို့အား ဂဠုန်သုတ်သည်။’

။ ။ ဟု အိပ်မက်မြင်မက်၏။

ပိဋကတ်ကျမ်းတတ် ပန်းထူးကြီး သဃီရာဇာ၏ အိပ်မက်အဖြေ

မြို့တည်ရာအရပ် လက်ပံပင်ပေါက်သည့် အလိုကား-

လက်ပံပင်တို့သဘော ဖွံ့ထွားကြီးမားသည်သာ။ အနှစ်မရှိ၍ ၃ နှစ်

၁ ကြိမ် အပွင့်, အသီးနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

ပြည်တော်၌နေလိုသူတို့သည် ကျော်စောတိက္ကမ ကြီးမားမည်။ စည်းစိမ် ဥစ္စာ နည်းလတ္တံ့။

၃ နှစ် ၁ ကြိမ်လည်း ထူး၍သာယာစည်ပင်အံ့။

လက်ပံပင်ထိပ်ဖျား ရဟန္တာ ၄ ပါး နားသည့်အလိုကား နိုင်ငံတော် ၄ မျက်နှာစလုံး၌ သာသနာတော် ထွန်းပစည်ပင်ရာဖြစ်မည်။

ထိုရဟန္တာ ၄ ပါးအား ဂဠုန်ယူသုတ်သည် ဟူသည့်အိပ်မက်အလိုကား တနင်္ဂနွေသား မင်းပြုသောအခါ သာသနာတော်အား သုတ်သင်ချီးမြှင့်လတ္တံ့။

အပင်ရင်း၌ ခြင်္သေ့စောင့်သည်အလိုကား ပြည်ရွာထောင်ဖက်စသည့် ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ခန့်ညား၍ရှာလတ္တံ့။

အပင်ဖျား နဂါးစောင့်သည်အလိုကား ဤပြည် အစွန်ဆုံးသော စနေနံမင်းလက်ထက်၌ မြို့ရွာပြောင်းလဲ တည်ရလတ္တံ့။ ။ ဟု အိပ်မက်ကို ဖတ်ကြား၏။

၄ - * အင်းဝမြို့ကြီး ပျက်ခါနီး၌ ပထမအရှင်တစ်ပါးသည် ‘ဝိနသုခံဇံတု ဝိနသု’ ဟူသောအက္ခရာ ရေး၍ပါလာသည်ဟု မြင်မက်၏။

ယင်းအိပ်မက်နှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းစာကိုခံသည့် ကောင်းကင်သည် ‘ဝိနသု၊ ပျက်လေပြီ။ ဇံတု၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝိနသု၊ ပျက်လတ္တံ့။’ ဟု ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်က အနက်ဖွင့်၏။

* တပင်ရွှေထီးဖွားတော်မူခါနီး၌ နွယ်ကုန်းသူကြီးသမီးသည် ယပ်ခတ်ရင်း ခြေတော်ကိုဖက်ရင်း အိပ်ပျော်သွားပြီး စူးစူးဝါးဝါးအော်၏။

မင်းကြီးက ‘အဘယ်နည်း’ ဟုမေး၏။

သူမက ‘ကောင်းကင်မှ နေမင်းသည်ဆင်းလာပြီး သူမဝမ်းကိုခွဲကာ ဝင်သွားသည့်အိပ်မက်ကို မက်သည်’ ဟုပြော၏။

မင်းကြီးက ‘ထိုသူသည် နေကဲ့သို့ဘုန်းကြီးသူ ဖြစ်မည်’ ဟုဖြေ၏။

* ဘုရင့်နောင် တောင်ငူသို့ချီမည်ပြုသောညက အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်၏။ အိပ်မက်က ‘အရက်သီး ၁ ခိုင်တွင် ၅ လုံးသီးပြီး အခေါင်လုံးအသီးကို ဆွတ်၍စားရသည်’ ဟုဖြစ်၏။

အိပ်မက်အလိုကား-

ညီတော်သည် ‘မင်းခေါင်’ အမည်ခံ၍ ကေတုမတီကို မင်းပြုသည်။ အခေါင်တွင်ရှိသည့်သရက်သီးကို စားရသည်ဟု မက်သည်နှင့်အညီ ညီတော်မင်းခေါင်နှင့်အတူ တစ်မြို့လုံး ရသည်။

* အလောင်းဘုရားအရွယ်ရောက်စဉ် ခံတွင်းမှ အခိုးအငွေထွက်၍ အခိုးအငွေများသည် ၁ ယူဇနာ၊ ၂ ယူဇနာမှ နတ်ပြည် ၆ ထပ် နတ်ရပ်သို့တိုင်အောင် တက်၏ဟု အိပ်မက် မြင်မက်၏။

နောက်တစ်ကြိမ် အိပ်မက်သည်ကား လက်ယာလက်ရုံးမှာ မီးတောက် မီးလျှံထွက်ပြီး အိပ်မက်မှလန့်နိုး၏။

ဤကား မင်းဖြစ်မည့် အိပ်မက်တည်း။

* အလောင်းမင်းတရားကြီး ဘုရင်ဖြစ်ခါနီး၌ ခမည်းတော်သည် အိပ်မက်တစ်ခုမြင်မက်၏။ အိပ်မက်ကား-

‘အလောင်းမင်းတရားသည် ခြင်္သေ့စီး၍ ကောင်းကင်တိမ်ယံသို့ တက်လျှင် ပြည်သူများ ရင်သပ်ရှုမောအံ့ဩစွာ ကြည့်နေခိုက် အလောင်းမင်းတရားသည် ကောင်းကင်မှဆင်းလျက် ရွှေတန်ဆာဘုရား ရင်ပြင်တော်၌ ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်နေသည်ဟု အိပ်မက်မြင်မက်၏။

* အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် မြန်အောင်မြို့၌ စံနေတော်မူခိုက်

‘ငါ သာသနာကိုပြုစုထိုက်သည် မှန်သော် တစ်ခုသောပုဗ္ဗနိမိတ် ပြပါ’ ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြီး စက်တော်ခေါ်၏။

ညဉ့် ၃ ချက်တီးကျော်အချိန်၌ သူအိုတစ်ယောက်သည် ဝတ်သန့် ဝတ်ဖြူဝတ်ကာ ရှေ့တွင်ရပ်၏။ “သင်သည် သာသနာပြုထိုက်သည့် သာသနာ့ဒါယကာမှန်၍ သရက္ခန် ၅ ဆူကို ကိုးကွယ်ရလတ္တံ့။ မှတ်တော်မူလေ” ဟု နန်းဦးကဆိုလာသည်ကို အိပ်မက်၌ ထင်ထင်မြင်၏။

ထိုအခါ အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် ချက်ချင်း မျက်နှာတော်သစ် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးနေစဉ် ရဟန်း ၁ ပါးအား စာဖြင့် “အရှင်ဘုရား။ ကျွန်ုပ် သရက္ခန်လေးဆူ ရ၏။ ဆင်ကျိုးရွှေဂူ ၁ ဂူကမူ ဟံသာဝတီ၌ ရှိသေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်ရလတ္တံ့” ဟုလျှောက်၏။

သရက္ခန် ၄ ဆူကား-

- ၁- ကွန်းရွာရွှေတန်
- ၂- ရှင်မတောင်
- ၃- သီဟတော
- ၄- ပုခန်းစည်သူရှင် - စသည်တို့ ဖြစ်၏။

ရဟန်းက တည်ငြိမ်စွာပြုံးတော်မူပြီးသကာလ အလောင်းမင်းတရားကြီး အား သရက္ခန် ၄ ဆူ ပေး၏။ မင်းကြီးက “အရှင်။ အရှင့်အမည်က မည်သူနည်း” ဟု မေးသော်၊ “ငါက ကေတုမာလာ ဖြစ်တယ်” ဟု မိန့်ပြီး ပျောက်ကွယ်လေ၏။

* အလောင်းမင်းတရားကြီး သံလျင်မြို့အား တိုက်တော်မူစဉ်အတွင်း ၃ ညဆက်တိုက် အိပ်မက်မြင်မက်ခဲ့သည်။ ထိုအိပ်မက်ကား -

ပထမညတွင် အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် သားတော် ၂ ပါးနှင့် အတူတကွ မျောက်သားမျောက်ခေါင်းများ စားရသည် ဟု မြင်မက်၏။

ဒုတိယညတွင် ဟံသာဝတီမှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမက အမတ် ရွှေတောင်သူအား ရယူခဲ့ပြီး ဆက်သသည် ဟုမြင်မက်၏။

တတိယနေ့ညကား လူငယ်တစ်ဦးမှ ‘ကြောင်ပါးလက်မှ ကြွက်မလွတ်’ ဟု အော်ဆိုနေပုံနှင့် အသံ ကြားရသည်ဟု မြင်မက်၏။

ထိုအိပ်မက်အတွက် အိပ်မက်ကိုဖတ်စေရာ ‘မင်းတရားကြီးအနေဖြင့် ရာမညတိုင်း တလိုင်း ၃ ရပ်ရမည်’ ဟုဖတ်၏။

* နောက်တစ်ညတွင်မူ ‘ဝမ်းမှ အူ လက် ၁၂ သစ် စဉ်ထွက်သည်ကို ဆေးသမား တုရင်ရော်ဓာ မှ ကျင်ငယ်ရေနှင့်ဆွတ်သည်’ ဟု အိပ်မက် မြင်မက်၏။

ထိုအိပ်မက်များအား ဖတ်စေရာ

“ပုဂံတွင် မင်းခွေး၊ အင်းဝတွင် မင်းခေါင်ကြီးတို့ အူထွက်မည် ဟု အိပ်မက်မြင်မက်၍ မင်းအဖြစ် ရခဲ့ဖူး၏။ ထို့အတူ ပန်းယ (ပင်းယ) တွင် ဆင်ဖြူ ၅ စီးရှင်လည်း လက် ၅ ချောင်းကို မသန့်မစင် အိပ်မက်ပြီး မကြာမတင်တွင် ဆင်ဖြူ ၅ စီး ရလေ၏။ ယခု အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ အိပ်မက်အရလည်း တလိုင်း ၃ ရပ်နှင့်တကွ သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသည့် ထီးဆောင်းမင်းအပေါင်းတို့ကို အလိုတော်ပြည့်မည်” ဟုဖတ်ကြား၏။

* ဖန်နန်းရှင်သည် တစ်ညသ၌ အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်၏။ မင်းတရားကြီး သည် ဘုရား ထုလုပ်ကိုးကွယ်ရန်အတွက် စကျင်တောင်သို့ ကျောက်တော် အရှာထွက်မည် ဟုကြံစည်ရင်း မှေးစက်ပျော်သွားစဉ် အိပ်မက်မြင်မက် ခြင်း ဖြစ်၏။

အိပ်မက်၌ ‘ဝတ်ကောင်းသန့်စင်နှင့် မထင်ရှားသောယောက်ျားတစ်ဦး ရောက်လာပြီး၊ အရှင်မင်းကြီး။ အရှင်မင်းကြီး ဆင်ဖြူ ရလိမ့်မည်။ ဘုန်းကြီး၍ သက်တော်ရှည်လိမ့်မည်’ ဟုလျှောက်တင်သည်ဟု အိပ်မက် မြင်မက်ခဲ့၏။

* မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး ရွှေနန်းရခါနီး စက်ပျော်စဉ် ‘ညဉ့်သန်းလွဲ အချိန်၌ မြင့်မားသည့်ကောင်းကင်အရပ်၌ ရွှေပြာသဒ်နှင့် စောင်းတန်း တည်ရှိရာသို့ မင်းတရားကြီးသည် ‘ဗန်းမော်’ အမည်ရှိ မိန်းမလှ ၂ ဦး

အား လက်ဝဲလက်ယာတွဲ၍တက်ခဲ့ပြီး ပြာသာဒ်၌ စံတော်မူသည်’ ဟု မြင်မက်ခဲ့၏။

ထို့အတူ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည်

‘တိမ်နှင့် ထိလုနီးပါးဖြစ်နေသည့် ရွှေပြာသာဒ်အပေါ်၌ သာသနာပြု ဆရာတော်အားရင်ခွင်ပိုက်ထားရသည်’ ဟု လည်းကောင်း၊ လျောင်းတော် ဦးတွင်နေစဉ် ကိုးကွယ်တော်မူသည့် မြတ်စွာဘုရားသည် ခြေရင်းသို့ ရောက်လျက် ရှိသည် ဟုလည်းကောင်း အိပ်မက် မြင်မက်၏။

အပိုင်း ၂
အိပ်မက်နိမိတ် သို့မဟုတ်
ခေတ်သစ်အိပ်မက်တိတ္ထိကျမ်း

